

Zlatnictví v Obřanech

(u pošty)

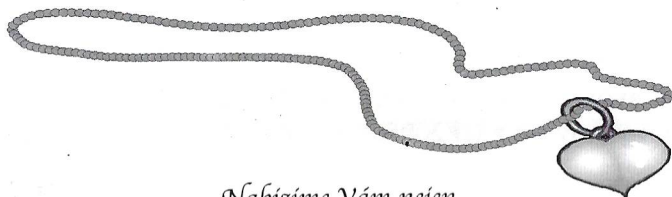
Fryčajova 18 • 614 00 Brno-Obřany • tel.: 545 235 834

Bus č. 75 (zastávka Hlaváčova)

Přijímáme platební karty

Změna prodejní doby na přání zákazníků:

PO, ÚT, PÁ:	9.30 – 12.00	13.00 – 17.30
ST:	13.00 – 18.00	
ČT:	8.00 – 12.00	13.00 – 17.00

Nabízíme Vám nejen

ZLATÉ A STŘÍBRNÉ ŠPERKY A HODINÁŘSKÉ ZBOŽÍ,

ale také:

KVALITU, OCHOTU, PŘÍJEMNÉ CENY A ŘADU SLUŽEB:

- výrobu šperků, řetízků a snubních prstenů dle Vašich představ,
- opravy šperků do týdne i na počkání,
- leštění a rhodiování šperků,
- výměnu baterií,
- úpravy a výměnu řemíneků v hodinkách...

*Přijďte za nákupem, radou nebo informací,
těšíme se na Vás.*

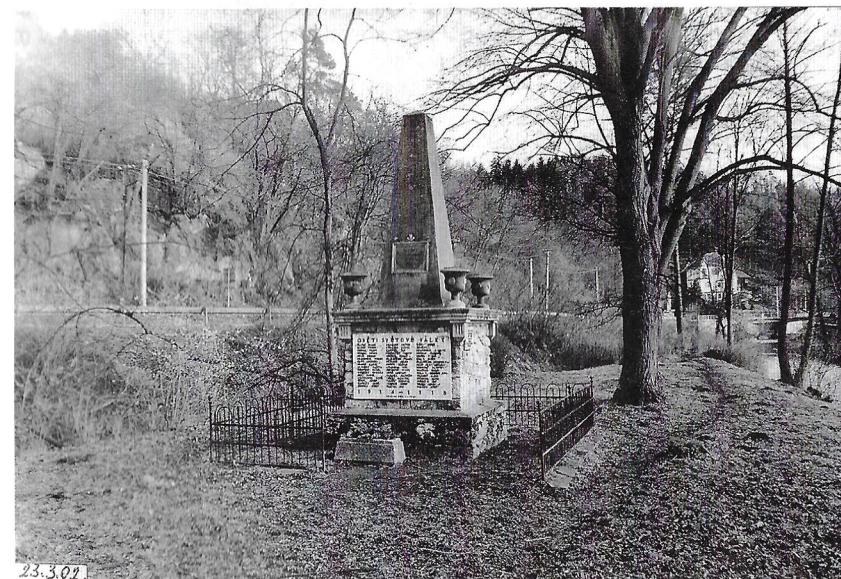

Bílovický zpravodaj

ZÁŘÍ 2005

Ročník XXIV/číslo 2 CENA 10 Kč

VYDÁVÁ ZASTUPITELSTVO OBCE BÍLOVICE NAD SVITAVOU

Již 90 let stojí na Ostrůvku pomník
padlým spoluobčanům v 1. světové válce.
Byl postaven z iniciativy Rudolfa Těsnohlídka
v roce 1915, kdy ještě nikdo nevěděl jak válka skončí.
Je to tedy málo známé evropské
ba dokonce světové prvenství.

Foto B. Zlámal

TÍSŇOVÉ VOLÁNÍ

HASIČI

150

OBECNÍ
POLICIE

545 227 851

ZÁCHRANNÁ
SLUŽBA

155

POLICIE

158

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ!

SLOVO MÁ STAROSTA

Zastupitelstvo obce se na svých jednáních a veřejných zasedáních věnuje různým oblastem rozvoje obce, zlepšování životního prostředí, sportovištím pro mládež, dopravnímu systému atd.

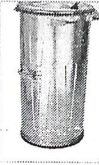

- Kanalizační síť se podařilo rozšířit o část ulice Dobrovského od ul. Teperovy do ul. Husovy. Bylo nutno nalézt způsob přechodu potrubí přes Melatín, z několika návrhů se nakonec realizoval návrh ing. Urbana z firmy DURIT s. r. o. a potrubí prošlo pod můstkem u bývalého zahradnictví.
- Další část kanalizace se v těchto dnech realizuje v ulici Prostřední - z ulice Spojářů po „betonce“ je zaústěna do kanalizace v příjezdové komunikaci na Polanku.
- Pokud se najde řešení na Hradisku pro průtah kanalizačního řadu přes soukromý pozemek tak, aby se zde nemusely v budoucnu splaškové vody přečerpávat, bude vydáno stavební povolení na výstavbu této kanalizace a požádáme o dotaci Krajský úřad Jihomoravského kraje. Je naděje, že v roce 2006 bychom tuto stavbu mohli uskutečnit.
- Pro dokončení projektu výstavby kanalizace na Havlíčkově ulici a Nivce je třeba projednat se soukromými majiteli pozemků-zahrad průchod po vrstevnici nebo po chodníku na soukromém pozemku. Pokud najdeme porozumění a pochopení pro tuto stavbu, cesta k realizaci by mohla být stejná jako u plánované stavby kanalizace na Hradisko. Na výstavbu kanalizace na Mladova je stavební povolení vydáno, je to však stavba finančně náročná a bez dotace ji nelze uskutečnit. Přesto i tuto stavbu jsme schopni v roce 2006 zařadit do realizace, pokud získá obec Bílovice dotaci.
- V mateřské škole byla zřízena dle námětu paní ředitelky Jiřiny Šubrtové a projektu ing. arch. Jaroslava Fialy 5. třída a tak v obci nebude rodina, které by byla odmítnuta žádost o umístění svého dítěte do MŠ. Vývařovna jídelny v MŠ byla vybavena konvektomatem, což je zařízení pro kvalitní přípravu jídel bez přepalování tuků apod. Toto nejmodernější zařízení bylo zakoupeno taktéž do vývařovny ZŠ pro žáky i důchodce, kteří se do této jídelny chodí stravovat.
- Na hřišti za Sokolovnou bylo dokončeno nové multifunkční sportoviště - umělohmotný povrch pro tenis, volejbal a další hry. Je již jen na provozovateli - TJ Sokol Bílovice - jak často bude využíváno a v jakém stavu bude udržováno.
- Oplocena byla plocha nového hřiště na Polance a v Trávníkách a to především proti psům. Obě hřiště budou dovybavena tak, aby se zde dětem i rodičům líbilo.
- Na Polance v novém sídlišti se dokončují byty v posledním bytovém domě na Šebelově ulici pro 14 rodin. Taktéž se dokončuje na této ulici výstavba parkovacích míst včetně nepřetržitého chodníku pro pěší - maminky s kočárky, který plynule přechází na chodník vedle příjezdové komunikace. V září a říjnu 2005 budou dokončena parkovací místa i před dokončovaným bytovým domem B.2.1 a v jeho nejbližším okolí.
- U nádraží byla zrekonstruována točna pro autobusy IDS (Integrovaný dopravní systém). Žulovými kostkami byly vydlážděny plochy komunikace v místě zastávek autobusů v obou směrech a provedeno odvodnění této komunikace v blízkosti podchodu pro pěší. Nadále by se zde neměli lidé dojíždějící vlakem brodit v kalužích vody jako tomu často po deštích bývalo.

- V září a říjnu 2005 bude probíhat oprava cesty z Havlíčkovy ulice na Nivky, která je ve špatném stavu po každém větším dešti a několik let se vedení obce nedařilo zajistit firmu, která by si s tímto úkolem poradila. Vždy je odradil velký sklon. Jindy firmy nedodrželi termín a pak byly obcí odkázáni, neboť bylo nebezpečí nekvalitního provedení pro nízké teploty ovzduší. Oprava bude probíhat 2 týdny od 19. 9. 2005 a po tuto dobu nebude zde možno jezdit auty. Občané bydlící v této lokalitě budou muset po dobu opravy parkovat na Havlíčkově ulici u bývalých ÚP závodů.
- Úprava komunikace po výstavbě kanalizace v ulici Dobrovského bude provedena tak, aby se zde dalo přes zimní období jezdit. Konečná úprava s asfaltovým povrchem bude se realizovat v roce 2006.

Vilém Kleveta, starosta

INFORMAČNÍ SERVIS OÚ

Svozová firma AVE CZ s.r.o. nabízí
Nádoby pro shromažďování směsného
komunálního odpadu

Typ nádoby	Cena bez 19 % DPH	Cena včetně 19 % DPH
Nádoba 110 l (120 l) 	860,-	1 024,-
Nádoba 240 l 	1 220,-	1 452,-

NÁPOJOVÉ KARTONY „KRABICE“

Mléčné výrobky, džusy, víno apod. v nápojových kartonech, kterým většinou říkáme „krabice“, se staly běžnou součástí našich nákupů. Někteří z nás oceňují snadnou skladovatelnost tohoto obalu, jiní to, že nápoje a tekuté potraviny mají delší trvanlivost, takže nemusí tak často na nákup. Málokdo se však zamýšlí nad dalším „životem“ tohoto obalu, poté co se změní v odpad. V tomto letáku bychom chtěli nápojové kartony představit, vysvětlit vám, proč byste je měli sbírat v rámci tříděného sběru odpadů, a ukázat vám jejich zpracování a další využití.

JAK SPRÁVNĚ TŘÍDIT NÁPOJOVÉ KARTONY?

Nápojové kartony je možné dále zpracovat využít za předpokladu, že se neshromáždí s ostatním odpadem v popelnici. Proto bychom vás rádi požádali o spolupráci při jejich tříděném sběru.

Ve vašem okolí se na některých kontejnerech na tříděný sběr objevily nové nálepky (viz obrázek), které vás vyzývají k odkládání nápojových kartonů.

⇒ Pokud z nápojového kartonu dopijete nápoj, prosím, rozložte rohy a stlačte jej, abyste zmenšili jeho objem a nezabíral vám doma místo.

⇒ Do každé, i té nejmenší kuchyně se vejde taška, do které můžete kartony shromažďovat, abyste nemuseli s každým chodit ke kontejneru.

⇒ Potom můžete bez problémů nashromážděné kartony odložit do označeného kontejneru.

Prosíme, odkládejte do kontejneru kartony stlačené a beze zbytku nápoje!

Kontejnery s tříděným odpadem pravidelně vyprazdňuje svozová firma a vámi vytříděný odpad předává k dalšímu dotřídění. Na dotřídňovací lince jsou odpady roztříděny na jednotlivé druhy. Odtud putují nápojové kartony k dalšímu zpracování do papíren.

USNESENÍ

z veřejného zasedání ZO Bílovice nad Svitavou, konaného dne 28. 6. 2005

1) ZO Bílovice nad Svitavou schvaluje zprávu o činnosti RO za období od 23.05.2005 do 28.06.2005 všemi 14 hlasy.

2) ZO Bílovice nad Svitavou schvaluje koupi pozemků, které jsou součástí pravé strany komunikace p. č. 1210 za dohodnutou cenu 100,- Kč za 1 m². Jedná se o parcelní čísla 460/44, 460/45, 460/46, 460/47, 460/48, 460/49, 460/50, 460/51, 460/52. 13 členů ZO bylo pro výkup, 1 člen ZO se hlasování zdržel.

3) ZO Bílovice nad Svitavou schvaluje vyhlášku č. 2 - stanovení podmínek k zabezpečení požární ochrany při akcích, při kterých se zúčastňuje větší počet osob všemi 14 přítomnými členy ZO.

4) ZO Bílovice nad Svitavou schvaluje pronájem obecních prostor bývalé prodejny drogerie "BUBI" panu Lefnerovi. Sortiment zboží bude cca stejný. Hlasování : 11 členů ZO je pro pronájem, 1 člen se zdržel hlasování, 2 členové byli proti pronájmu.

5) ZO Bílovice nad Svitavou schvaluje vybudování 5. třídy v MŠ nákladem 640.000,- Kč a vybavení třídy v hodnotě cca 200.000,- Kč v prostorách stávající MŠ.

Hlasování : 10 členů ZO je pro, 2 členové se zdrželi hlasování, 2 členové jsou proti.

6) ZO Bílovice nad Svitavou schvaluje zvýšení odměn členům ZO, členům rady a předsedům komisí, dle předpisu NV 697/04 dle hlasovacího lístku č. 6.

Hlasování : 9 členů ZO je pro zvýšení, 4 jsou pro ponechání v původní výši, 1 člen se zdržel hlasování.

7) ZO Bílovice nad Svitavou schvaluje prodloužení debetního čerpání z běžného účtu u banky VOLKSBANK a. s. Brno, ve výši 1,5 mil. korun o 1 rok. Hlasování : 11 členů ZO Bílovice nad Svitavou hlasovalo pro prodloužení, 2 členové byli proti a 1 se zdržel hlasování.

8) ZO Bílovice nad Svitavou schvaluje možnost debetního čerpání z běžného účtu u KB Brno, kde je úroková sazba 9,5% s možností čerpání debetu do 1 mil. Kč, na revolvingový úvěr s možností čerpání do 2,5 mil. Kč a úrokovou sazbou 3,5 %.

Hlasování : 12 členů ZO je pro tento návrh, 2 členové se zdrželi hlasování a 2 členové jsou proti.

9) ZO Bílovice nad Svitavou schvaluje financování projektu rozvojové strategie v mikroregionu DSO Časnýř příspěvkem ve výši 59.380,- Kč počtem 10 hlasů.

10) ZO Bílovice nad Svitavou doporučuje variantu č. 1 dle předloženého plánu - přístavba v č. p. 627, týkající se střechy a budovaných bytů. 9 členů ZO hlasovalo pro tuto variantu, pro variantu 2 a 3 nikdo nehlasoval.

11) ZO Bílovice nad Svitavou schvaluje dodavatele konvektomatů dle hlasovacího lístku v tomto pořadí :

1. firma CHEVRON, - 6 x na prvním místě, 2 x na druhém místě
2. firma Maláč, 4 x první,
pro další 2 firmy nebyl ani jeden hlas.

Starosta : Vilém Kleveta

Místostarosta : Arnošt Huňář

Ověřovatelé : MUDr. Alena Gerychová, Pavel Sedláček

Zapsala : Magda Mezulániková

ŘÁD VEŘEJNÉHO POHŘEBIŠTĚ

Rada obce Bílovice nad Svitavou svým usnesením ze dne 17.12.2003 vydává v souladu s ustanovením § 35 a § 102 zák. č. 128/2000 Sb. o obcích, v platném znění, a v souladu s ustanoveními § 16, odst. 1 a § 19 zák. č. 256/2001 Sb. o pohřebnictví a o změně některých zákonů, v platném znění, řád veřejného pohřebiště.

Článek I. Úvodní ustanovení

Ustanovení tohoto řádu se vztahují na pohřebiště zřízené Obcí Bílovice nad Svitavou na pozemku parc. čís. 278/2. Upravuje správu pohřebiště, právo a povinnosti provozovatele i nájemců hrobových míst, osob, které zde vykonávají objednané činnosti a návštěvníků pohřebiště, to vše v souladu s příslušnými zákony v platném znění. **P r o v o z o v a t e l e m** pohřebiště je Obec Bílovice nad Svitavou, IČO 581 281, se sídlem Bílovice nad Svitavou, Komenského 446, PSČ 664 01, zastoupená starostou obce Vilémem Klevelandou.

Článek II. Působnost řádu pohřebiště

Působnost tohoto řádu se vztahuje na areál pohřebiště, jehož součástí jsou :

- místa pro ukládání lidských pozůstatků do hrobu a hrobek
- místa pro ukládání zpopelněných lidských ostatků v urnách
- čestné hroby
- vojenské hroby.

Řád je závazný pro provozovatele pohřebiště, subjekty, zajišťující pohřební a jiné služby, nájemce hrobových a urnových míst, návštěvníky pohřebiště a osoby, které zde prokazatelně se souhlasem provozovatele provádějí práce pro ostatní veřejnost.

Článek III. Rozsah poskytovaných služeb

1. Na pohřebišti jsou poskytovány tyto služby:
 - nájem místa pro hroby, hrobky, pro uložení lidských ostatků v urnách
 - pohřbívání
 - provádění exhumací
 - výkopové práce související s pohřbením
 - správa a údržba komunikací včetně zeleně
 - vedení předepsané evidence, související s provozováním pohřebiště
 - zajišťování likvidace odpadů
 - spravování a udržování objektů na pohřebišti (komunikace, inženýrské sítě, oplocení)
 - vykonávání dozoru nad dodržováním tohoto řádu
 - zveřejňování v místě obvyklém.
2. V souladu se stanoviskem krajského hygienika a hydrogeologického průzkumu je na základě zákona tímto řádem stanovena tleci doba v délce 10 let.

1 Článek IV.

Povinnosti návštěvníků pohřebiště, způsob a pravidla užívání zařízení a doba zpřístupnění pohřebiště

1. Pohřebiště je přístupné:
 - v době od 1.4. do 30.9. pondělí až sobota 7 - 20 hod., neděle 8 - 20 hodin
 - v době od 1.10 do 31.3. denně 8 - 17 hodin.V době církevních svátků (Vánoce, Velikonoce, Památka zesnulých, včetně předcházející soboty a neděle), je pohřebiště přístupno 8 - 21 hod. Provozovatel je oprávněn povolit odůvodněnou výjimku individuálním povolením. Návštěvníci jsou povinni opustit pohřebiště do konce uzavírací doby bez upozornění.
2. Provozovatel je oprávněn z důvodu bezpečnosti dočasně omezit nebo zakázat na pohřebišti přístup.
3. Vstup na pohřebiště je zakázán :
 - osobám mladším 10 let bez doprovodu dospělé osoby
 - osobám pod vlivem alkoholu nebo psychotropních látek
 - je zakázáno se zde pohybovat na kolech, koloběžkách a podobných prostředcích
 - motorová vozidla mohou na pohřebišti vjíždět a zdržovat se pouze se souhlasem provozovatele.
4. Osoby přítomné na pohřebišti jsou povinny se chovat důstojně a pietně s ohledem na toto místo. Není zde dovoleno chovat se hlučně, odhazovat zde odpadky, vodit psy a jiná zvířata a používat prostory pohřebiště k jiným účelům, než k jakým jsou určeny.
5. Zdroj vody na pohřebišti je z veřejného vodovodu. Návštěvníci jsou povinni vodou šetřit a po napuštění vody se přesvědčit, zda je ventil řádně uzavřen. V zimním období po zavření vody se zakazuje hydrant zprovoznit. Zdroj vody slouží pouze pro pohřebiště.
6. Svítidla mohou návštěvníci rozsvěcovat jen tehdy, jsou-li vhodným způsobem zabezpečena proti požáru. Odpovědnost za škodu při nedodržení tohoto pokynu nese nájemce hrobového místa, na kterém požár vznikl.
7. Do kontejnerů, umístěných za hřbitovem, je možno ukládat pouze odpad z pohřebiště, a to mimo stavebního. V případě uložení jiného odpadu je možno požadovat náhradu až do výše úhrady za vyvezení celého kontejneru.
8. Je zakázáno bez souhlasu provozovatele provádět jakékoliv zásahy do vzrostlé zeleně.
9. Všechny osoby, vykonávající činnosti na pohřebišti, související se zajištěním řádného provozu, jsou povinny činit tak v souladu se zák. č. 256/2001 Sb. a ostatními právními normami, upravujícími takovou činnost, a to vždy s vědomím provozovatele.

Článek V. Provozovatel pohřebiště a jeho povinnosti

- Provozovatel je povinen zejména :
1. Provozovat pohřebiště v souladu se zákonem, tímto zveřejněným řádem a ostatními právními předpisy.
 2. Stanovit stejné podmínky pro sjednání nájmu hrobového místa.
 3. Zdržet se ve styku s pozůstalými nešetřného chování a umožnit při smutečních obřadech účast registrovaných církví a náboženských společností v souladu s vůlí zařizovatele pohřbu.

4. Vést evidenci, související s provozováním pohřebiště, udržovat aktuální plán s vedením evidence volných hrobových míst.

5. V případě zákazu pohřbívání bezodkladně informovat nájemce i veřejnost v místě na daném pohřebišti obvyklým a také v případě rušení pohřebiště.

6. Připravit k pronájmu místa pro hroby a hrobky a urnová místa a pronajímat a provádět obnovu těchto míst v souladu se zákonem a stanoveným řádem.

7. Zabezpečovat výkopy hrobů a služby, související s pohřbíváním, exhumacemi a ukládáním zpopelněných ostatků. Tuto povinnost může zajistit u třetího subjektu, provozovatel na tento subjekt zprostředkuje kontakt.

8. Zajišťovat údržbu veřejné zeleně podle platných předpisů.

9. Zajišťovat likvidaci odpadů.

10. Zabezpečovat pořádek a čistotu na pohřebišti, opuštěných hrobových míst a čestných hrobů, o nichž je vedena evidence.

11. Provozovatel je povinen nájemce písemně upozornit na skončení sjednané nájemní doby nejméně 90 dnů před jejím skončením. Není-li mu pobyt znám, zveřejní tuto informaci na místě obvyklém 60 dní před skončením sjednané doby nájmu.

12. Provozovatel je povinen umožnit k hrobovému místu přístup a zdržet se jakýchkoliv zásahů do hrobového místa s výjimkou případů, kdy je nutno zajistit bezpečný provoz pohřebiště.

Článek VI.

Užívání hrobového místa

1. Nájem vzniká na základě smlouvy o nájmu hrobového místa, uzavřené mezi provozovatelem a nájemcem. Smlouva musí mít písemnou formu a musí obsahovat přesnou výměru hrobu, číslo hrobového místa, jméno, příjmení, rodné číslo a adresu nájemce, případně údaje pověřené osoby. Provozovatel je vázán zákonem o ochraně osobních údajů.

2. Pokud byla zesnulá osoba nakažena nebezpečnou nemocí, je třeba o tom informovat provozovatele a učinit záznam do karty.

3. Smlouva musí obsahovat údaje o hrobovém zařízení daného hrobového místa a nabývací titul. Je-li nájemce fyzická osoba, přechází právo na dědice. Je-li nájemce právnická osoba, přechází právo na právní nástupce. Nezbytné je uvedení výše nájemného a ceny služeb, spojených s nájmem. Výše nájemného a ceny služeb spojených s nájmem je stanovena cenovým výměrem, který vydává obec.

4. Pokud se jedná o nájem místa v podobě hrobu, musí být nájemní doba sjednána tak, aby od pohřbení mohla být dodržena tlečí doba, stanovená pro pohřebiště.

5. Nájem hrobového místa lze sjednat i na dobu, předcházející pohřbení.

6. Rada obce může omezit maximální dobu pronájmu.

7. Platným uzavřením nájemní smlouvy vzniká nájemci právo zřídit na pronajatém místě hrob, hrobku či urnové místo, včetně vybudování hrobového zařízení, s následnou možností uložit v tomto místě lidské pozůstatky a lidské ostatky.

8. Nájemní právo k hrobovému místu lze převést na třetí osobu pouze prostřednictvím provozovatele pohřebiště. Současně s převodem nájemního práva je dosavadní nájemce a vlastník hrobového zařízení povinen předložit provozovateli smlouvu o převodu uvedených věcí do vlastnictví jiné osoby, nezůstávají-li nadále v jeho vlastnictví.

9. Nájemce je povinen vlastním nákladem zajišťovat údržbu pronajatého hrobového místa v rozsahu, stanoveném smlouvou o nájmu.

10. Provozovatel může od smlouvy odstoupit s výjimkou smlouvy, kde dosud neuplynula tlečí doba, jestliže nájemce neuhradí dlužné nájemné nebo služby s nájmem spojené, do 3 měsíců ode dne, kdy byl k tomu provozovatelem písemně vyzván.

11. Jestliže nájemce podá před uplynutím doby nájmu návrh na prodloužení smlouvy nájmu, může provozovatel odmítnout pouze v případě že nájemce neplní své povinnosti dle tohoto řádu, nemá-li zaplacené nájemné a úhradu za služby do 3 měsíců ode dne výzvy provozovatelem, má-li být pohřebiště zrušeno.

12. Pokud si nájemce po skončení nájmu neodebere hrobové zařízení včetně urny, postupuje provozovatel podle § 20, písm. g) bod 4 a 5 zák. 256/2001 Sb.

13. Dojde-li k zásahu do hrobového místa a vznikne-li tím nájemci škoda, je povinen ji nahradit ten, kdo škodu způsobil, a to i v případě, že k této činnosti přibral třetí osobu.

14. Nájemce je povinen provádět údržbu pronajatého hrobového místa.

Zajistit, aby plocha hrobu nezarůstala plevelem, dbát na to, aby stav hrobového zařízení neomezoval užívání hrobových míst ostatních nájemců a neohrožoval bezpečnost života nebo majetku dalších osob. Je povinen odstranit včas již poškozenou výzdobu a výsadbu a další předměty, které narušují estetický vzhled pohřebiště.

15. Je zakázáno manipulovat s lidskými ostatky.

16. Lidské pozůstatky a ostatky je možno na pohřebišti ukládat pouze se souhlasem pronajímatele. Nájemce je provozovateli povinen poskytnout veškeré údaje, jejichž vedení je předepsáno zákonem.

17. Nájemce je povinen strpět označení hrobových míst a nepřemísťovat a nepoškozovat je.

18. Po zániku nájmu se lidské pozůstatky, o něž se původní nájemce nepostaral, ponechají na dosavadním místě. Při nájmu hrobového místa novému nájemci budou tyto pozůstatky v případě uložení dalších lidských pozůstatků uloženy pod úroveň dna hrobu.

Článek VII.

Podmínky zřízení hrobu, hrobky a hrobového zařízení.

1. Ke zhotovení hrobky, náhrobku a hrobového zařízení na pohřebišti nebo stávající úpravě je oprávněn pouze vlastník nebo jím zmocněná osoba. Výstavba hrobky podléhá stavebnímu povolení.

2. Při provádění těchto prací je nutno dbát pokynů provozovatele, ustanovení nájemní smlouvy, tohoto řádu a platných zákonů.

3. Podmínky ke zřízení hrobového zařízení určuje provozovatel.

4. Nápis na náhrobcích nesmí být v rozporu s obecně závaznými právními normami.

5. V případě pronájmu místa ke zřízení hrobky je nájemce oprávněn hrobku zřídit za podmínek stanovených provozovatelem.

6. V průběhu prací, souvisejících se zřízením a údržbou hrobového zařízení, odpovídá nájemce za dodržování pořádku a úklid odstraněného stavebního materiálu na vlastní náklady do 48 hodin od ukončení prací a musí umožnit řádnou průchodnost na pohřebišti.

7. Na pronajatém místě lze vysadit strom nebo keř pouze se souhlasem provozovatele. Provozovatel může nájemci přikázat odstranění dřeviny, vysazené bez jeho souhlasu, případně takovou výsadbu na náklady nájemce odstranit. Všechna trvalá zeleň se stává majetkem provozovatele. Likvidovat vzrostlou zeleň lze jen na základě zvláštního předpisu. (Zákon o ochraně krajiny). Pokud je nájemci vzrostlou zelení způsobena škoda, rozhoduje o způsobu náhrady příslušný správní orgán. Návštěvník ani nájemce hrobového místa není oprávněn provádět jakékoliv zásahy do vzrostlé zeleně.

8. Vlastník hrobového zařízení je oprávněn s ním nakládat bez omezení vlastnických práv, včetně jeho odstranění z pohřebiště, po předchozím projednání s pronajímatelem.

Článek VIII.

Ukládání lidských ostatků a pozůstatků a exhumace

1. Uložení lidských ostatků a lidských pozůstatků a exhumace mohou být učiněny pouze se souhlasem provozovatele.

2. Lidské ostatky a pozůstatky může uložit pouze provozovatel, neudělil-li souhlas jiné osobě, a to pouze po předání opisu listu o prohlídce mrtvého provozovateli.

3. Přemístění lidských pozůstatků před uplynutím tlecí doby povoluje krajský hygienik.

4. Hroby musí splňovat hloubku uložení nejméně 1,5 m nad rakví, u dětí mladších 10 let nejméně 1,2 m nad rakví.

5. Dno hrobu musí být 0,5 m nad hladinou podzemní vody.

6. Boční vzdálenost mezi jednotlivými hroby musí být nejméně 30 cm.

Článek IX.

Přestupky

Přestupku se dopustí ten, kdo

- je nájemcem místa na pohřebišti a nezajišťuje údržbu pronajatého hrobového místa

- poškozuje zařízení pohřebiště

- zachází s lidskými ostatky a pozůstatky způsobem, dotýkajícím se důstojnosti zemřelého nebo mravního cítění pozůstalých a veřejnosti.

Za přestupky uvedené výše lze uložit pokutu až do výše 50.000,- Kč.

Za přestupek se nepovažuje jednání uvedené výše, které je správním deliktem, postžitelným podle zvláštního správního předpisu.

Článek X.

Ostatní ustanovení

1. Právní vztahy, neupravené tímto řádem, vztahující se k provozování pohřebiště, se řídí zákonem č. 256/2001 Sb.

2. Kontrolu dodržování tohoto řádu provádí provozovatel pohřebiště prostřednictvím Obecní policie a pověřené osoby.

3. Výjimky z řádu pohřebiště může na základě individuální žádost povolit rada obce nebo jí pověřený pracovník.

Článek XI.

Závěrečná ustanovení

Tento řád byl schválen Radou obce Bílovice nad Svitavou dne 17.12.2003 a tohoto dne nabyl platnosti i účinnosti. Bude po celou dobu jeho platnosti vyvěšen na pohřebišti obce.

za Radu obce Bílovice nad Svitavou, Vilém K l e v e t a , starosta

OHLÉDNUTÍ ZA ŠKOLNÍM ROKEM 2004-2005 V MŠ BÍLOVICE NAD SVITAVOU

ŠKOLA

Do školky docházelo 100 dětí ve věku 3-6 let. Byly rozděleny do 4 tříd, kde probíhal celodenní provoz.

Zásadní změnou v tomto školním roce bylo vydání ŠKOLSKÉHO ZÁKONA č. 561/2004, ZÁKONA O PEDAGOGICKÝCH PRACOVNÍCÍCH č. 563/2004 a dalších prováděcích předpisů a vyhlásek. V mateřské škole byl zpracován nový ŠKOLNÍ ŘÁD A SMĚRNICE O ÚPLATĚ ZA PŘEDŠKOLNÍ VZDĚLÁNÍ. S novými dokumenty mají možnost rodiče se seznámit, stejně jako se ŠKOLNÍM VZDĚLÁVACÍM PROGRAMEM. Vše je uveřejněno na hlavních nástěnkách v přízemí budovy. Zde můžete sdělovat i své připomínky, náměty a návrhy na zlepšení života v MŠ.

Zaměření mateřské školy:

Druhým rokem jsme pokračovali v plnění našeho ŠKOLNÍHO VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU. I nadále jsme se opírali o myšlenky projektu PODPORA ZDRAVÍ V MŠ, který se skládá z 12 zásad. V tomto roce jsme se zaměřili na plnění těchto zásad:

1. ZDRAVÁ VÝŽIVA - naším cílem bylo nabídnout dětem plnohodnotnou a vyváženou stravu, která bude dobrým základem pro jejich další vývoj. Snažili jsme se u dětí pěstovat kulturně-hygienické návyky při stolování.

2. SPONTÁNNÍ HRA - naším cílem bylo vytvářet v MŠ zdravé a přátelské prostředí, ve kterém budou respektovány přirozené potřeby dětí. Dále jsme se snažili naplňovat potřeby každého kluka nebo holčičky na základě zjištěných poznatků.

V každé třídě si paní učitelky se svými ratolestmi vytvářely TŘÍDNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAMY. A tak vznikly například tyto akce:

— NAROZENINOVÉ DNY (oslavy uspořádané pro děti narozené v daném měsíci, ostatní kamarádi zpívali oslavencům písničky a předávali jim obrázky, které nakreslili)

— VYCHÁZKY DO PŘÍRODY (konaly se výlety do přírody zaměřené na pozorování změn, sběr přírodních materiálů, ochranu životního prostředí)

— VÁNOČNÍ SLAVNOSTI (děvčata i chlapci vyráběli drobné dárečky pro své nejmilejší, ozdoby na stromeček, společně zpívali koledy, pekli cukroví a připomínali si vánoční zvyky a tradice)

— LOUČENÍ S PŘEDŠKOLÁKY (proběhlo na konci června a týkalo se to nejstarších kluků a holek, které po letních prázdninách půjdou do ZŠ)

K těm nejpovedenějším patřily akce: BUBUŠOU, SLAVNOST PADAJÍCÍHO LISTÍ, KYTIČKOVÝ DEN, REJ BROUČKŮ.

V rámci výchovně-vzdělávacího programu předškolní zařízení nabídlo tyto kroužky: HRA NA ZOBCOVOU FLÉTNU (pro předškoláky)

VÝUKA ANGLIČTINY (pro děti již od 3 let)

Zúčastnili jsme se také celostátní výtvarné soutěže PŘÍRODA KOLEM NÁS (pořádaná Domovem dětí a mládeže v Šumně).

Kulturní akce pro děti a sportovní vyžití:

Po celý rok jsme pro děti připravovali nejrůznější představení - O PEJSKOVI AKOČIČCE, POPELKU, KAŠPÁRKOVOKRÁLOVSTVÍ, KLAOUNOVY VYSTOUPENÍ, TETINY KOLEM SVĚTA, POHÁDKU O VELIKÉ ŘEPĚ, TETINY V KUCHYNI. Zaujalo je také hudební vystoupení SEZNÁMENÍ S DECHOVÝMI NÁSTROJI. Děti rády navštěvovaly divadla v Brně a také se těšily na vystoupení

herců a loutkových skupin u nás v MŠ. Také zaměstnanci školičky udělali pro děti MIKULÁŠKOU NADÍLKU a DEN DĚTÍ.

Předškoláci navštívili rodinu Liškových v Řícmanicích. Zde se povozili na koních a dozvěděli se něco o jejich životě. Za exotickými zvířátky jsme se všichni vydali do ZOO v Brně.

Také chlapci a děvčata se chtěli pochlubit tím, co se ve školce naučili a proto se zúčastňovali kulturních akcí v obci - VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ DO ŽIVOTA, OSLAVY DNE MATEK.

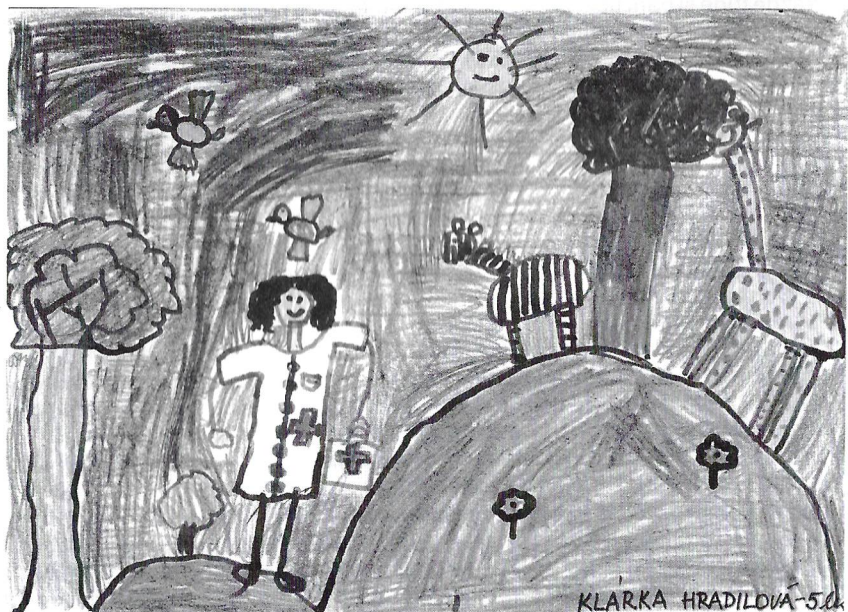
Spolupráce s rodiči:

Snažili jsme se maximálně informovat rodiče o dění v MŠ formou schůzek, nástěnek, individuálních pohovory. Na podzim jsme společně s rodiči i jejich dětmi připravili na obou halách MŠ VÝSTAVU VÝROBKŮ Z PŘÍRODNIN.

Paní učitelky připravily v jednotlivých třídách pro děti a jejich rodiče DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ. Poprvé je pozvaly v zimě na VÁNOČNÍ ZDOBNĚNÍ STROMEČKŮ a podruhé zase na jaře na VÍTÁNÍ VELIKONOC. Všichni vytvářeli ozdoby, obrázky, dekoraci k jednotlivým svátkům.

Velký úspěch u rodičů měla i společná příprava předškoláků na základní škole. Nabídlí jsme rodičům EDUKATIVNĚ STIMULAČNÍ SKUPINY, kdy docházeli se svými dětmi do třídy a sledovali, jak se jim daří plnit úkoly, které jim paní učitelky poskytovaly.

Velký dík patří právě rodičům, kteří nám pomáhali vytvářet optimální podmínky pro správný chod předškolního zařízení. Přinášeli sponzorské dary i opravovali hračky.

Klára Hradilová, 5 let.

Všichni jsme se snažili, aby se děti ve školce cítily bezpečně, mohly se seberealizovat, aby nebyly přetěžovány.

Abyste předškoláci odcházeli do základní školy připraveni na úkoly a povinnosti, které na ně čekají a byli vybaveni tvořivým myšlením.

I nadále se budeme snažit vytvářet klidné, pohodové prostředí v celé mateřské škole.

Za MŠ Jiřina Šubrtová

6. ČERVENCE - SVÁTEK M. J. HUSA A ČESKÁ REFORMACE.

Díky českým studentům studujícím v Oxfordu (zejména Jeronýmu Pražskému) se do Prahy dostaly spisy Jana Viklefa. Vyvrcholením první české reformace bylo dílo mistra Jana Husa. Ten se narodil v roce 1369 v Husinci u Prachatic. Studoval na universitě, na fakultě svobodných umění a na fakultě bohoslovecké, stal se nakonec i jejím rektorem, zároveň však byl i kazatelem v Betlémské kapli v Praze. Ta byla založena roku 1391 pro hlásání Božího slova výhradně česky. Diskuse o Viklefových spisech rozdělila universitu na Husa, který byl společně s českými mistry pro reformu, a na německé profesory, kteří byli proti ní. V roce 1403 byl však většinou německých hlasů vydán zákaz 45 článků Viklefova učení a byly prohlášeny za kacířské.

Na naléhání příznivců reformy a Jana Husa v jejich čele vydal Václav IV. roku 1409 Dekret kutnohorský, kterým změnil dosavadní zřízení pražské university. Tři hlasy, které dosud měli německí profesori, byly dány českému národu, a třem ostatním národům patřil hlas pouze jediný. Německí profesori i studenti z tohoto důvodu českou universitu opustili a založili novou universitu v Německu (v Lipsku). Přívrženci reformy a koncilu v Pise dosáhli touto změnou převahy. Právě tehdy se Jan Hus stal rektorem university.

Podobně jako Viklef požadoval Hus, aby veškerá církevní správa byla v souladu s Biblií, kterou přeložil do češtiny. Papežství považoval za lidskou instituci, která se ocitla v hluboké krizi. Reformovat církev viděl jako úkol světské moci. Kázal však, že každá vrchnost duchovní i světská, zatvrzele trvajíc v hříchu, ztrácí před Bohem svou moc, tj. poddaní nejsou vázáni jí poslouchat, ale právě naopak jako křesťané mají povinnost jí odporovat. Žádal, aby se církev vzdala světského majetku a vrátila se ke svému duchovnímu poslání. Tyto myšlenky uložil nejen do svých spisů psaných v latině i v češtině, ale seznamoval s nimi i prostý lid v Betlémské kapli. Jeho úvahy se dotkly celého tehdejšího společenského zřízení a změny, které z jeho úvah vyplývaly, měly přispět k duchovnímu i pozemskému povznesení lidu. Hus vzbudil ohromné společenské víření, jeho učení vešlo ve známost i v zahraničí.

Arcibiskup si vymohl na papeži bulu, která zakazovala kázání v Betlémské kapli a v dalších kostelech. Hus se však zakazu nepodrobil, arcibiskup ho proto dal do klatby a papež ho obeslal do Říma. V Praze zavládl vzrušení, protože Hus byl již oblíbeným kazatelem a řady jeho přívrženců rychle rostly. I sám král Václav IV. působil u dvora papežského ve prospěch Husa, dokonce zabavil arcibiskupské statky, avšak jeho snaha byla marná. Když v roce 1412 Hus důrazně vystoupil proti odpustkové papežské bule, která byla dokonce veřejně spálena, rozhořčení stoupalo. Václav IV. již Husa přestal ochraňovat, protože z

prodeje odpustků plynuly příjmy do státní pokladny. Vrcholu dosáhlo, když němečtí konšelé ve Starém městě dali popraviti tři účastníky bouří proti odpustkům, kteří byli stoupenci Husovými velebeni jako mučedníci. Papež dal Husa do klatby, nařídil zbořit Betlémskou kapli a zastavit bohoslužby všude, kde by Hus pobýval. Nad Prahou byl vyhlášen interdikt. V listopadu roku 1412 Hus opustil Prahu.

Působil na Kozím Hrádku u Jana z Ústí a později na hradě Krakovci u Rakovníka. Na venkově neustal Hus ve své kazatelské a spisovatelské činnosti. Byl proto povolán, aby se zodpovídal přes Kostnickým koncilem, který byl z podnětu bratra Václava IV., Zikmunda, svolán na rok 1414. Hus se ale odebral do Kostnice až poté, co mu Zikmund svým glejtem zaručil bezpečnou cestu, pobyt na koncilu a návrat. Ve slyšení, které se mu před koncillem dostalo, nešlo však o volnou diskusi, ve kterou doufal, ale o pouhou výzvu, aby své učení odvolal. Proces, ve kterém byl Hus obviněn z kacířství a poté upálen, trval přes půl roku. Hus při něm projevil velkou statečnost a mravní sílu. Odmítl své učení odvolat a vyžadoval důkazy pro své obvinění. Chtěl se podrobit pouze slovu Božímu, nikoli autoritě koncilu. Hus se sám rozhodně nepovažoval za kacíře, ale naopak za věrného křesťana a příslušníka církve. 6. července 1415 byl však odsouzen a upálen jako kacíř.

Martin Kopecký, farář Církve československé husitské v Blansku.

VZPOMÍNKOVÁ SHROMÁŽDĚNÍ K VÝROČÍ UPÁLENÍ MISTRA JANA HUSA V BÍLOVICÍCH NAD SVITAVOU

V paměti starších bílovických občanů se traduje vzpomínka na účast při shromáždění u příležitosti výročí upálení Mistra Jana Husa. V prvorepublikovém období organizovaly společenské a politické organizace pod aktivní účastí Sokola manifestační průvody obcí k symbolické hranici na Hradisku. Z bílovické kroniky se dovídáme, že mimořádně velká účast občanů proběhla v letech 1928 a 1938. V roce 1928 to bylo při desátém výročí vzniku Československa a v roce 1938 manifestační projev občanů proti narůstajícímu ohrožení státu zvenčí. V roce 1928 byla v prostorách Hradiska, v místech konání Hranice v současnosti, zasazena „Lipa Svobody“.

Žijící pamětníci potvrdí jak v tom období členové Sokola s koňskými povozy objížděli jednotlivá selská stavení a domy a svázeli darované otýpky dřeva na zapálení vatry.

Věrohodná je vzpomínka na rok 1938, kdy obcí prošly u příležitosti výročí upálení M. J. Husa lampionové průvody Havlíčkovou a Husovou ulicí podél budovy sokolovny na návrší Hradiska.

Za připomenutí stojí rok 1945, v době ukončení druhé světové války a dokončení odboje našeho národa proti cizí moci. Tehdy při výročí upálení M. J. Husa v červenci téhož roku zorganizoval Sokol za přispění Zdeňka Srby manifestační shromáždění za velké účasti občanů. Jak uvádí kronikář obce Bořivoj Nejezchleb, tehdejší skauti zakládali podél cesty od sokolovny na Hradisko světelné ohničky, jako projev úcty k významné události a osobnosti českého národa. V tomto roce a v letech dalších do roku 1948 obohacovali tato vzpomínková shromáždění svými vystoupeními mužský pěvecký sbor místního Sokola.

Vlivem politických událostí nebyla v pozdějších letech vzpomínková shromáždění realizována. V roce 1968 a několikrát v následujících letech byla z iniciativy Čs. strany socialistické a tělocvičné jednoty Sokol vzpomínková akce k výročí upálení M. J. Husa uskutečněna. V roce 1968 znovu zasazena „Lipa Svobody“.

Po roce 1990 ve snaze k obnovení demokratického a svobodného ducha u naší společnosti byla obnovena tradice každoročního shromáždění občanů u příležitosti této významné historické události. Za přímé podpory Obecního zastupitelstva organizuje a realizuje tato shromáždění Československá církev husitská, jako přední nositelka husitských ideí a tradic a tělocvičná jednota Sokol. Vzpomínkové shromáždění se zúčastňují občané z okolních obcí a míst i ze samotného města Brna.

V roce 2005, který je rokem jubelním a kdy uplynulo 590 let od upálení Mistra Jana Husa, připravilo Obecní zastupitelstvo za účasti učitelů ZŠ, ve spolupráci s Československou církví husitskou a za podpory členů Sboru dobrovolných hasičů v Bílovicích shromáždění, které vlivem mimořádně nepříznivých klimatických podmínek se neuskutečnilo. Jsem však přesvědčen, že práce odvedená na přípravě zapálení „Hranice“ pro rok 2005 nepřijde v zapomenutí a těm, kteří odvedli mimořádné úsilí na její přípravě náleží patřičný dík.

Do roku 2006 vstupujeme s citátem Mistra Jana Husa:

**„Milujte se vespolek,
stůjte v jednotě
a nedejte se ničím v světě rozdvout“.**

RNDr. Josef Skalník

STALO SE V BÍLOVICÍCH ...

.... před 100 lety - 1905

- Bílovice se oprávněně považovaly za vzdušné lázně, protože do 217 domů vedle 12 stovek domácích obyvatel přijelo na letní byt dalších 184 rodin, většinou z Brna. To znamená, že domácí se stěhovali do přístěnků, na půdy a do jiných provizorií, aby mohli uspokojit poptávku.
- Starostou obce se stal Josef Kala (z č. 50) a za jeho správy se Bílovice dále rozrůstaly. Když Kostelní jednotě, která usilovala o postavení kostela, přispěl panující Jan Liechtenstein 12 000 korun, zavedla obec tzv. pivní krejcar (= zvláštní dávku z piva na stavbu kostela).
- Václav Prachař, který na Mladovech zbudoval vlastní cihelnu, vystavěl v dnešní Komenského ulici restauraci s pokoji pro hosty a novým velkým sálem, do kterého se na pozvánkách pyšně zvalo jako „do velké dvorany paní Prachařové“.
- Na rohu Husovy ulice (č. 247) bylo zřízeno holičství Františkem Hýskem.
- Krásu bílovických lesů objevili také redaktoři brněnských listů. Inspirujícími se staly pro Rudolfa Těsnohlídka, který v tomto roce uzavřel sňatek s Jindrou Kpeckou, a pro S. K. Neumanna, který se po vyhoštění z Řečovic přestěhoval natrvalo (1907).
- V hostinci u Janáků (Fügnerovo nábřeží č. 31) se ustavila TJ Sokol a ještě téhož roku hrála tamtéž ochotnické divadlo s názvem „Tatínkovy jučty“.

.... před 75 lety - 1930

- Konalo se všeobecné sčítání lidu a tak se ze statistiky dozvídáme, že v Bílovicích ve 422 domech žilo 2153 obyvatel, z nichž 97% bylo Čechů, 2% Němců a necelé 1% jiné národnosti. Podle náboženského vyznání bylo necelých 82% římských katolíků, necelých 10% bez vyznání, 6% se hlásilo k církvi československé, 1,59% k církvi československo-evangelické a zbytek byli jednotliví židé, pravoslavní, baptisté, řečtí katolíci a evengelíci.
- Třicetiletému obecnímu zastupitelstvu předsedal starosta Anděloslav Olejníček (nár. soc). V obci byla četnická stanice. Obec měla vlastního strážníka a ponocného.
- Byl zadán k vypracování regulační a polohový plán.
- Vyšla obsáhlá publikace „Bílovice nad Svitavou“, jejímž autorem byl Alois Kala, tehdejší první náměstek starosty a kronikář obce. Velkou hospodářskou krizí komentoval slovy: „Zaznamenati nutno velkou nezaměstnanost. I v naší obci jest cítiti, že jest v obci mnoho lidí, kteří nemohou najíti práci. Hospodářské poměry jsou mnohem horší, než v letech předcházejících...“
- Měnil se vzhled obce ze zemědělské dědiny na zázemí průmyslového Brna. Přesto bylo v Bílovicích ještě 24 koní, 57 kusů hovězího, 333 koz, 204 prasat, množství hus a slepic. Okolní orná půda a pastviny se stále více proměňovaly v zahrady a sady.
- Byla vydlážděna silnice pod kaštany od sokolovny k nádraží.
- Firma Baťa zřídila prodejnu obuvi (nyní Žižkova 66). Vzájemnost-Včela prodejnu potravin (Žižkova 47), Cyril Richtr otevřel papírnictví na Komenského 59.
- Pro kněze řím. kat. církve byla dostavěna fara na Tyršově ulici č. 413.
- Byla otevřena Masarykova studentská zotavovna (dnes nemocnice LDN).
- Ubývalo letních hostů a turistů, kteří obcí procházeli do sousedních Řícmanic a Kanic, kde vybudovali letní koupaliště v betonových bazénech.
- Občanská záložna měla 200 členů a 600 vkladatelů s obratem 1800 000 Kč.
- Ve spolkovém životě došlo k založení mládežnické organizace sociálních demokratů a místního sdružení živnostenského dorostu. Vzdělávací beseda Havlíček se sloučila s organizací mladých národních socialistů. Jevišťe vzdělávací besedy převzali místní hasiči.

.... před 50 lety - 1955

- Předsedou MNV byl Ing. František Loula (KSČ). Přírůstek obyvatel byl větší než úbytek - narodilo se 38 dětí, zemřelo 29 občanů.
- V Bílovicích byly čtyři větší prosperující průmyslové závody: **Mlýn** - patřil v té době k nejmodernějším v republice. **Drukov** - vyráběl pneumatické utahovačky, elektrické brusky a vrtačky. **UP závody** - vyráběly nábytek pro armádu v tisícových seriích. **Kamenoprůmysl** opracovával kámen pro pomníky, oltáře, pulťové a rozvodové desky. V uvedených závodech bylo v Bílovicích zaměstnáno 156 lidí.
- V září byl u Myší díry na břehu Svitavy odhalen pomník čs. letcům, kteří nedaleko armádním letadlem havarovali.
- Největším dílem výstavby v obci, které bylo zahájeno v letech předcházejících a dokončeno v následujících bylo dudování stadionu za sokolovnou. Organizátorem tohoto díla byl Jindřich Ruta za příspěvku velkého počtu Sokolů, sportovců a občanů, kteří odpracovali tisíce brigádnických hodin zdarma.

- Leccos se změnilo ve vnějším vzhledu obce: Dosavadní dřevěné pumpy na pitnou vodu (z nichž některá se mohla používat i pro kojenec) byly nahrazeny novými železnými.
- V Komenského ulici u nádraží a v podchodu pod trat' byla položena kamená dlažba z kostek.
- Bylo odstraněno železné zábradlí, které oddělovalo před budovou nádraží ulici od nástupiště do Brna.

Bořivoj Nejezchleb, kronikář obce

CO NOVÉHO V LESNÍ ŠKOLE JEZÍRKO

Ve druhé půli dubna 2005 se interiér Lesní školy Jezírko měnil každým dnem. Důvodem bylo dokončení projektu s názvem "Výukové a herní prvky", který pro Jezírko realizoval Rezekvítek. Ve spolupráci s šikovnými výtvarnicemi Hankou Havlíčkovou a Blankou Ponižilovou se podařilo vyrobit 27 speciálních výukových a herních prvků. Výsledek je skutečně unikátní - přijďte se přesvědčit!

Jeden a půl roku práce na budování Lesní školy Jezírko bylo představeno v rámci slavnostních akcí pod názvem Dveře dokořán: Ve čtvrtek 28. dubna 2005 se na Jezírku sešli pozvaní hosté z Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Statutárního města Brna, z Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně, ze Školního lesního podniku ve Křtinách i další hosté. Velkou radost nám udělala i návštěva ministra životního prostředí Libora Ambrozka, který v neformálním proslovu Jezírku popřál hodně sil do naší další práce. Na úvod Dveří dokořán jsme se všemi pozvanými vzpomínali na historii a budování LŠ Jezírko a vysvětlili fungování i ekopedagogické využití prvků v jednotlivých prostorách.

29. dubna jsme otevřeli dveře veřejnosti. Množství návštěvníků předčilo naše očekávání, neboť Jezírko si za jediný den prohlédlo 270 osob. Bylo to poznat i na mačkanici např. u mraveniště nebo na galerii. Během těchto dnů na Jezírku panovala velmi příjemná atmosféra. Byli jsme potěšeni, že naše práce měla tak kladnou odezvu u široké veřejnosti.

A nyní bych Vám ráda představila některé z výukových prvků Lesní školy Jezírko:

Mezi nejžádanější patří 15 metrů dlouhý tunel, který se nachází pod schodištěm. Ti z Vás, kteří nás už navštívili, uhodli správně, že je to naše mraveniště. Chce to trochu odvahy, kdo však vstoupí do mraveniště, uslyší zvuky, které se ozývají jako v opravdovém mraveništi. Uvnitř může také pozorovat 8 prosvícených vitrín, které názorně ukazují život mravenců - jak královna snáší vajíčka, jak se o ně dělnice starají nebo jak mravenci pěstují houby. Tento prvek využíváme během výukového programu pro základní školy s názvem "Společenská průsvitných křídel".

V hale se děti rády zastaví u čtyř velkých vitrín, které znázorňují různé děje během všech ročních období. Pro návštěvníky je velmi zajímavé poslouchat zvuky hmyzu, savců nebo ptáků a hledat nebo poznávat, kterému živočichu patří. Návštěvníci zde mohou v nadzemní části pozorovat kromě živočichů i kvetoucí rostliny a různé dřeviny, v podzemní části pak živočichy i s jejich úkryty.

Velice lákavým a silným prožitkem pro děti i dospělé je pozorování nočního lesa. Jedná se o malý prostor, do kterého pozorovatel vstoupí, zůstane sedět

potmě a jen naslouchá hlasům živočichů nočního lesa, kteří jsou postupně navšívováni.

Dominantou sálu jsou dva vzrostlé kmeny stromů - dubu a smrku. Na první pohled uvidíte choroše, několik ptáků, brouků a savců i s ulovenou kořistí. Ovšem ještě zajímavější je pohled do útrobu kmenů - jakmile si otevřete dvířka, můžete pozorovat larvy a kukly brouků tesaříků žijící pod kůrou nebo chodbičky kůrovců i s dospělými jedinci.

Máme zde mnoho dalších zajímavostí a názorných pomůcek, o kterých bych Vám ráda napsala - např. model krajiny, kde lze sledovat lesnické práce, časovou linku historie naší planety zpracovanou jako dřevěné puzzle, "šuplíkovník" obsahující výrobky ze dřeva s výpočtem a informací o nich, nebo šest půdních profilů vybraných typů lesa i s ukázkami příslušných živočichů a rostlin.

Názorných a pěkných pomůcek je na Jezírku mnoho a věřím, že každý si zde najde něco, co ho zaujme. Menší děti si zde pohrají a starší se velmi názorně dozvědí nové informace. I proto si přejeme, aby naše pracoviště využili nejen žáci a studenti. Již nyní jsme na příští školní rok připravily různé pořady a akce pro veřejnost.

POZVÁNKA NA AKCE LESNÍ ŠKOLY JEZÍRKO:

Přírodovědné výlety a pořady jsou připravovány ve spolupráci s Rezekvítkem.

15.9. 2005 (čtvrtek) **DVEŘE DOKOŘÁN** na Lesní škole Jezírko - od 14.00 - 18.00 hod.

Prohlídka Lesní školy Jezírko a ukázka jedinečných výukových a herních prvků. Možnost přihlásit dítě do přírodovědného nebo tvořivého kroužku na Jezírku.

vstupné dobrovolné

POD BALDACHÝNEM U JEZÍRKA - nový rukodělný klub pro dámy a slečny

Od 22.9. 2005 otevíráme na Lesní škole Jezírko nový rukodělný klub pro dívky a paní. Naší hlavní činností budou převážně textilní techniky s lektorkou Bobinou Jelínkovou. Dále se zaměříme na výrobu drobných dekorativních předmětů z papíru, dřeva, drátu a skla. Klub se bude konat jednou za čtrnáct dní, vždy ve čtvrtek přibližně od 17.00 - 19.00 hod.

cena kurzu: 1 100,- za celý školní rok

24. 9. 2005 (sobota) **VÝLET DO OKOLÍ JEZÍRKA** - v 9.00 hod. sraz u Jezírka,

13.00 odpolední program na Jezírku

v rámci Evropského festivalu ptactva

LŠ Jezírko pořádá dopolední ornitologickou vycházku s výkladem Karla Hudce v okolí Lesní školy. Poté se bude konat od 13.00 hod. další ptačí program v budově LŠ Jezírko, a to výroba různých krmítek s ukázkami, co patří do krmítka a poznávání ptáků podle zvuků.

cena: 30,- Kč za osobu

15.10.2005 (sobota) **OBRÁZKY Z OVČÍHO ROUNA - FILCOVÁNÍ NA JEZÍRKU**

Na kurzu si vyrobíte obrázek se speciální "filcovací" jehlou a z barevného ovčího rouna. Veškerý materiál bude na LŠ Jezírku připraven. Větší obrázek si můžete vyrobit za malý poplatek. Také si budete moci vyrobit míček a jiné drobnosti.

Lektoři: Gábina Tomcová a Lucie Jakubů

Rozsah: 9.00 hod - 16.00 hod.

cena kurzu: 380,- Kč

22.10.2005 (sobota) **SLAVNOSTI PODZIMU NA JEZÍRKU** v 10.00 hod. sraz u Jezírka, 12.00 -15.00 odpolední program na Jezírku

aneb oslava Dne stromů

Procházka s pozorováním a poznáváním dřevin a naslouchání podzimních hlasů zvířete. Během odpoledního programu si zájemci na Jezírku mohou vyřezat drobné přívěsky a ozdoby s borové kůry pod vedením řezbáře z Okříšek pana Luboše Mansfelda. Dospělí si mohou poslechnout povídání odborníků o životě v lese.

cena: 30,- Kč za osobu

cena za vyřezávání: 20,- Kč na osobu (v ceně je zahrnut materiál i nářadí)

24.11. 2005 (čtvrtek) **VÝROBA ADVETNÍCH VĚNCŮ NA JEZÍRKU**

V ceně kurzu je chvojí, zapůjčené potřebné nářadí a pomůcky k práci. Účastníci si přinesou 4 svíčky, pevný základ věnce a přezůvky. Kurz proběhne na Lesní škole Jezírku.

Lektor i garant: Pavlína Horká

Rozsah: 16.00 - 18.00 hod.

cena kurzu: 160,- Kč

26.11.2005 (sobota)

PŘEKLIŽKOVÝ BETLÉM A MOTANÉ POSTAVIČKY

Jednodenní kurz na LŠ Jezírku, při kterém si můžete vyrobit z překližky malovaný dřevěný pohyblivý betlém a motané postavičky z barevné ovčí vlny.

Lektoři: Gábina Tomcová a Lucie Jakubů

Garant: Pavlína Horká

Rozsah: 9.00 hod - 16.00 hod.

cena kurzu: 380,- Kč

10.12.2005 (sobota) **OD MARTINA DO TŘÍ KRÁLŮ**

aneb Vánoce našich předků na Jezírku od 13.00 - 18.00 hod.

Akce je určena dětem, rodičům, babičkám i dědečkům. Něco málo se dozvíte o tradičních zvycích, obyčejích a jídlech od svátku sv. Martina až k Třem králům. Také si vyrobíte dárky, ozdoby a nebo si můžete vyzkoušet tradiční i neznámé recepty jídel.

cena: 50,- Kč

21.1.2006 (sobota) **PLETENÍ Z BAREVNÉHO PEDIKU**

Kurz pletení z několikobarevného pediku na LŠ Jezírku. Vyplétat budeme dna i stěny. V ceně je drobné občerstvení.

Pedik je vnitřní část liány Calamus rotang (u nás zvaný také ratan).

Lektoři: Gábina Tomcová a Lucie Jakubů

Rozsah: 9.00 hod - 16.00 hod.

cena kurzu: 380,- Kč

18.2. 2006 (sobota) **PATCHWORK - OKNA KATEDRÁLY**

Kurz je zaměřený na ručně šitý patchwork vzorem okna katedrály. Veškerý materiál bude na LŠ Jezírku k dispozici, ale zájemci si mohou donést vlastní látky a to 1 kus jednobarevné látky a malé kousky vzorovaných látek.

Lektoři: Gábina Tomcová a Lucie Jakubů

Rozsah: 9.00 hod - 16.00 hod.

cena kurzu: 380,- Kč

11.3. 2006 (sobota) **OTEVÍRÁNÍ STUDÁNEK** sraz u LŠ Jezírka v 10.00 hod.,

od 12.00 do 14.00 hod. hry v budově a v okolí Jezírka

Setkání dětí, rodičů i prarodičů při otevírání a čištění studánek U Buku. Procházka lesem s přírodovědným a zábavným programem v okolí Jezírka. Vystoupení dětského tanečního a pěveckého sboru. Různé hry a úkoly v lese a o lese na Jezírku.

cena: 30,- Kč na osobu

8.4.2006 (sobota) **DRÁTOVÁNÍ VAJÍČEK A VÝROBA DRÁTĚNÉHO ŠPERKU NA JEZÍRKU**

Na tomto kurzu se naučíte drátovat vajíčko (výfuk), které si donesete. Dále se zaměříme na výrobu šperků (řetízky na krk či náramek s polodrahokamy) pomocí drátů a šikovných rukou.

Lektoři: Gábina Tomcová a Lucie Jakubů

Rozsah: 9.00 hod - 16.00 hod.

cena kurzu: 350,- Kč

6.4.2006 (čtvrtek) **ZDOBENÍ VAJÍČEK VOSKOVOU TECHNIKOU**

Během kurzu se naučíte zdobit vajíčka voskovou technikou. Účastníci si přinesou vajíčka (výfuky nebo vařená) a přezůvky.

Rozsah: 16.00 - 18.00 hod.

cena: 100,- Kč

22.4.2006 (sobota) **DEN ZEMĚ NA JEZÍRKU** sraz v 9.00 u LŠ Jezírko,

odpolední program od 13.00 do 15.00 v budově LŠ Jezírko

Oslavu Dne Země na Jezírku zahájíme výletem s odborníkem Ivanem Zwachem do okolí po stopách obojživelníků. Poté budou připraveny různé hry a přírodovědné aktivity na Jezírku. Návštěvníci si budou moci prohlédnout naše druhy plazů a obojživelníků v teráriích.

cena: 30,- Kč na osobu

13.5. 2006 (sobota) **VÝROBA KVĚTÁNKŮ NA JEZÍRKU**

Na jednodenním kurzu si ručně ušijete z filcu květinové skřítky a vílíčky. Veškerý materiál a malé občerstvení bude k dispozici na Jezírku.

Lektoři: Gábina Tomcová a Lucie Jakubů

Rozsah: 9.00 hod - 16.00 hod.

cena kurzu: 380,- Kč

Jak se k nám dostanou - spojení MHD na LŠ Jezírko:
autobus č. 43 - ze zastávky Královo Pole - nádraží (konečná stanice)
autobus č. 57 (některé s přestupem v Soběšicích na bus č. 43) odjíždí ze zastávky Štefanikova čtvrť (od tramvaje č.5) nebo ze zastávky Halasovo nám. (od tramvaje č. 9,11).

Vystoupit na zastávce U jezírka, pozor zastávka je na znamení (nikoliv na předcházející zastávce Lesní školka).

tel. 545 228 567, e-mail: jezirko@lipka.cz, www.lipka.cz/jezirko

Pavčina Horká

JÁCHYMOVSKÉ PEKLO

Po prázdninách či po dovolené se ve vzpomínkách rádi vracíme k některým zvláště krásným zážitkům, nebo také k událostem, které nás silně oslovily. Někdy se rádi podělíme o svoje prožitky se svými přáteli.

Také já pociťuji nejen potřebu, ale téměř povinnost se s Vámi podělit o svoje pocity a podat svědectví o setkání, kterého jsem se nedávno se svým mužem zúčastnila. Činím tak po dlouhém váhání a doufám, že bude alespoň několik čtenářů, kteří vydrží a dočtou tyto řádky až do konce. Těm, kteří namítají, že toto nikoho nezajímá, vzkazuji - mělo by.

Koncem května jsme byli na setkání politických vězňů nazvaném „Jáchymovské peklo“. Konal se již 16. ročník a velmi lituji, že jsem zde byla poprvé. Zažili jsme tolik silných a dojemných prožitků a slyšeli množství svědectví o době nedávno minulé, o době, o které se jaksí nechce mluvit, kterou bychom nejraději vymazali z historie naší země a o které tudíž nové mladé generace téměř nic neví, i když je to součást naší novodobé historie.

Je všeobecně známo, že se v Jáchymově těžila uranová ruda. Začala se těžit v roce 1922. Intenzivní těžbu zahájili Němci za okupace, ale nebylo to nic proti tomu, jak se rozjela těžba v 50tých letech minulého století. O tomto období už mnoho známých informací není.

11. září 1945 obsadilo ruské vojsko tři doly v Jáchymově. SSSR potřeboval pro jaderný výzkum uran a jáchymovské ložisko bylo jediné ve sféře sovětského mocenského vlivu. 23. 9. 1945 byla podepsána smlouva mezi SSSR a ČSR o rozšíření těžby uranu a dodávkách do SSSR. Tak veškerá produkce okamžitě putovala k našemu velkému bratru.

Avšak válkou vyčerpané země neměly dostatek kvalitní techniky, proto sovětské odborníky prosazovali praktiky vyzkoušené při budování sovětského hospodářství. Nejvýznamnější složkou byla náhrada techniky člověkem.

Na počátku byli na práci nasazeni němečtí horníci s rodinami (byli vyjmuti z odsunu), váleční zajatci a retribuční vězni, t.j. Češi odsouzení za spolupráci s nacisty. Koncem roku 1949 se Němci začínají postupně stahovat a budují se komunistické koncentráky. Ty se postupně zaplňují československými politickými vězni. V Jáchymově, Ostrově nad Ohří, Horním Slavkově a v Příbrami bylo zřízeno 25 lágrů. V roce 1950 zde již byli pouze českoslovenští vězni. Hlavní a největší část byli vězni političtí, odsouzení za tzv. protistátní činnost. Tragédie ovšem je, že tito lidé se provinili pouze tím, že byli nepohodlní nové vládě, že chtěli žít ve svobodné zemi apod. Pouze malá část osadníků lágrů byli vězni kriminální a retribuční (kolaboranti a slovenští fašisté). Podle svědectví politických vězňů nejhorší stvůry pocházely z řad kolaborantů českého původu.

Přesné počty vězňů nejsou známe. Uvádí se, že Němců a zajatců prošlo Jáchymovem asi 12 000 a politických vězňů 75 000.

Lágry měly různou kapacitu a svá drobná specifika, ale v podstatě si byly velmi podobné. Všechny prosluly obrovským týráním lidí, kterým bylo neustále připomínáno, že nejsou nic než muklové, to znamená muži určení k likvidaci.

Bývalý vězeň Oldřich Klobasa uvádí: „Pohled na tábor ve mně vyvolával představu německého koncentráku, jak jsem jej znal z filmů. Široké prostranství nástupiště, dřevěné baráky, několiknásobné oplocení s ostřelovacími pásy. Naprosto stejné to však nebylo. Nikde žádný komín krematoria a nápis na bráně nehlásal „Arbeit macht frei“, ale pěkně po našem „Práci ke svobodě“.

Baráky měly zpravidla 10 místností, ve kterých bylo umístěno průměrně 20 vězňů. Muklové spali na palandách. Kromě postele měl každý mukl krabici, ve které měl veškeré bohatství. Vešla se při stěhování pohodlně pod paži. Mimo postelí byla v místnosti ještě kamna, která se používala jen ve výjimečných, zvláště mrazivých dnech.

V táboře nechybělo ani vězení. Kriminál v kriminále, nazývaný korekce. Korekce měla ještě tzv. bunkr - jakousi noru pro zostřené tresty.

Lágr byl s pracovištěm spojován tunelem z ostatního drátu, kterým procházeli vězni v pětistupech. Tunelu se v muklovském žargonu říkalo „Ulička ztracených nadějí“, nebo také „Ulička komunismu“.

Každý lágr byl samostatnou jednotkou. V každém táboře byl velitel, jeho zástupce, strážní na věžích i v táboře. Vesměs to byli sadisté. Měli k ruce komando, tvořené z kriminálních vězňů stejného ražení. Tito vězně špiclovali, šikanovali, zavírali do korekcí, tloukli, týrali a to vše se souhlasem dozorců a velitele, který jim poskytoval nepatrné úlevy.

Uvádím vzpomínky vězňů na jejich praktiky.

Na táboře Nikolaj se dopravovali vězni na šichtu tzv. ruským autobusem. V praxi to vypadalo následovně. Jedna směna muklů (70-150 mužů) nastoupila v pětistupech. Řady i zástupy musely být těsně semknuté. Tento živý balík omotali bachaři ocelovým lankem 6 mm silným a konce lanka spojili zámekem. Krajní muži museli přidržovat lanko, které se jim nemilosrdně zařezávalo do těla. Když bylo sucho, dalo se v takové formaci doškobrtat na šachtu vzdálenou 800 m. Horší, když bylo mokro a bagančata se bořila do bláta, nebo když mrzlo - to se lidský balík pohyboval dopředu i do stran jako živé sáně.

Jiná vzpomínka.

Do tábora byl přivezen transport jehovistů, odsouzených za odmítání zbraní. V táboře odmítli fírat a kopat uran. Rázem se celá parta ocitla v korekci bez jídla a pití. Bylo jich dvacet. Protože ještě nebyla postavena nová korekce, sloužil k tomuto účelu sklep, oddělený dřevěnou přepážkou od sklepa brambor. Jen díky bramborám nezemřeli hned. Zpívali svoje písně, ale jejich zpěv stále slábl a po 12 dnech už byl velmi slaboučký až ztichl docela. Potom přijel nákladník, těla na něj naházeli a odvezli.

Další vzpomínka vězňů.

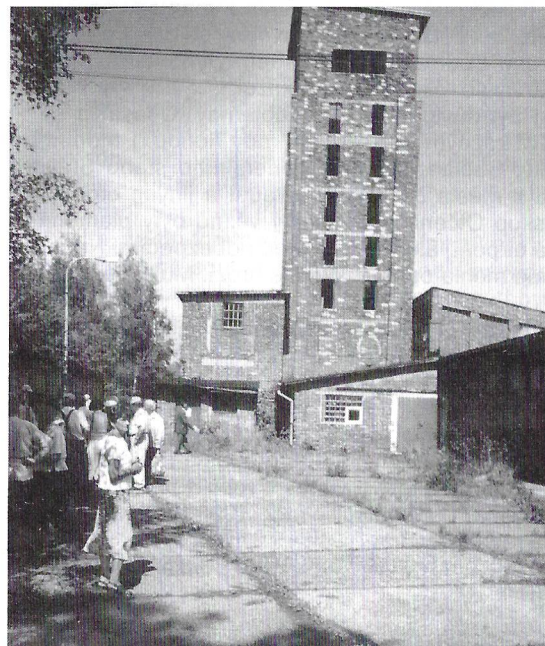
Velitel tábora Rovnost byl sadista a obzvláště zaměřený na politické vězně. Nechával je stát před okny svého velitelského baráku až do vysilení, nebo je nechával nastoupit mezi drátěné ploty v odstřelovacím pásmu ve spodním prádle, kde museli stát bez hnutí, protože případný pohyb strážný chápal jako pokus o útěk a zahájil palbu. Vězni postupně vysílením padali do hlubokého sněhu.

Vzpomínka na lágr Svornost.

K tomuto lágru vedlo 260 schodů jako v Mauthausenu. Proto jsou nazvány Mauthausenské schody. Výstup byl těžký, vězni po nich museli stoupat několikrát denně. Do šichty, na brigády, na pitnou vodu, která v táboře nebyla atd. Dnes zůstalo pouhé torzo - 45 schodů a jedna strážní věž. Šli jsme po nich. Stoupá se skutečně těžce. Představa, že po nich byli hnáni několikrát denně vysílení lidé, pro které byl pochoutkou zmrzlý košťál, vyhrabaný z odpadků, byla děsivá. Byl mezi nimi tehdy i můj táta.

Ještě bych ráda uvedla několik údajů o úpravě a zpracování uranové rudy. Byla to práce na povrchu, ne v podzemí. Když se kdysi můj otec zmínil, že zde také pracoval na povrchu, naivně jsem se domnívala, že to byla lehčí práce. Opak je pravdou.

Ruda se zpracovávala v nejmenším táboře ve Vykmanově. Pro vězně zde stály pouze dva baráky. Jeden obývali kněží, druhý byl obsazen politickými vězni, kteří sem byli převáženi z jiných lágrů za různé přestupky. Často za pokusy o útěk.

Věž smrti.

Mauthausenské schody a hlídková věž - pouhé torzo.

Ruda se sem svázela z celého Jáchymovska. Drtila se a mlela ve vysoké budově, která se nazývá Věž smrti. Vězni zde pracovali v hustém radioaktivním prachu bez kropeň vody, bez ochranných prostředků a oděvu a s rudou manipulovali holýma rukama. Útěky z tohoto lágru byly nemožné, ale i tak se o ně několik zaufalců pokusilo. Neúspěšně, byli na místě zastřeleni. Tento tábor byl zrušen v roce 1956. Vězni byli převezeni do jiných lágrů a 102 kněží bylo převezeno do různých věznic. Věž smrti je zachována, stojí v areálu Škodovky v Ostrově nad Ohří. Je na ní pamětní deska, která připomíná tragickou minulost.

Aby se úplně nezapomnělo, zřídil jáchymovský hornický spolek Barbora naučnou stezku „Jáchymovské peklo“, která měří asi 8 km a mapuje všechny lágru. Z nich už zůstala pouhá torza. Většinou byly srovnány se zemí a na jejich místech jsou rekreační zařízení. Souhlasím s ministrem Šimonovským, který prohlásil, že na takovém místě by se rekreovat nedokázal.

Samotný vzpomínkový akt byl důstojný a velmi dojemný. Účastnila se ho spousta bývalých vězňů, i když každým rokem jejich řady řidnou. Přítomní byli ministři Svoboda, Šimonovský, Bublan, náčelník generálního štábu Štětka a zástupci Karlovarského kraje a města Jáchymov, skautů a jiných organizací. Mši svatou celebroid arcibiskup Otčenášek. Projevy vězňů byly plamenné a burcující. Nepřipomínali svoje utrpení, ale varovali před nebezpečím. Nebezpečí, že by se tato zrůdná historie mohla opakovat, stále hrozí. Muklové umírají a pokud národ zapomene....

Začíná nový školní rok. Ptám se: „Kolik toho zná dnešní mladá generace o životě našeho národa v letech 1948 až 1989?“

Poznámka.

Můj otec František Morávek se narodil v roce 1913. Od roku 1946 do roku 1948 byl jednatelem Čs. Orla. O Vánocích 1948 byl s celým vedením orla zatčen. Odsouzen za velezradu na 15 let. Podmíněně propuštěn v roce 1957. V roce 1968 byla celá orelská skupina rehabilitována. V roce 1969 soudruh Husák jejich rehabilitaci zrušil. Teprve po revoluci v roce 1990 byla s konečnou platností celá orelská skupina rehabilitována.

Jitka Cívková

O ČINNOSTI PĚVECKÉHO SBORU BACH'S V PRVNÍ POLOVINĚ ROKU 2005

Od ledna 2005, kdy jsme se představili na novoročním koncertě v bílovickém kostele spolu s vzácným hostem - Smíšeným pěveckým sborem "Virtuosi di Mikulov", jsme opět začali pilně nacvičovat skladby na velikonoční svátky a také na další koncerty.

Na velikonoce jsme zpívali při bohoslužbách převážně skladby ze sborníků "Písně z Taizé", ale i mnohé další.

Ve dnech 29. dubna až 1. května 2005 se uskutečnilo naše tradiční pěvecké soustředění. Tentokrát byl místem konání hotýlek Čermák ve Sloupě na Blansku v překrásném prostředí Moravského krasu.

Tuto destinaci jsme volili s přihlédnutím k tomu, že v našich řadách je množství mladých maminek, které díky blízké vzdálenosti Bílovic od Sloupu mohly třeba na noc odjet domů a tak se soustředění zúčastnit, což by jinak nebylo možné.

Počasí bylo snad ještě lepší než jsme si mohli přát - nádherný slunečný víkend, který jsme využili nejen ke zpívání, ale třeba i k prohlídce Sloupsko-Šošůvských jeskyní, kde jsme též několikrát zazpívali k potěše naší i ostatních návštěvníků - takže prohlídka se protáhla z obvyklých devadesáti minut na celé dvě hodiny.

V neděli prvního května jsme s úspěchem vystoupili při mši ve slavném sloupském poutním kostele.

Během soustředění jsme se opět interpretačně a umělecky posunuli o další malý, ale patrný kousek a také jsme nacvičili několik nových skladeb.

V sobotu 28. května jsme téměř 5 hodin vystupovali v předsíni Byčí skály, při příležitosti dní otevřených dveří této známé archeologické lokality. Myslím, že naše zpívání v nádherné akustice jeskyně bylo pro všechny návštěvníky vítaným zpestřením. Odměnou všem odváznějším členům sboru byla prohlídka velké části normálně neveřejných prostor této jeskyně.

Poslední akcí ve školním roce 2004/2005 byl Slavnostní koncert v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně v Brně-Husovicích, kde jsme vystoupili spolu s varhaníky z naší varhanní třídy.

Myslím, že při tomto koncertě se velmi zúročily všechny návyky a nové zkušenosti z jarního soustředění, a že to naši pravidelní příznivci poznali. Hodnocení je na posluchačích, ale myslím, že koncert byl velice úspěšný.

Od začátku července do začátku srpna byly sborové prázdniny a nyní vstupujeme do další sezóny a opět začínáme intenzivně nacvičovat - tentokrát na slavnostní znovuotevření bílovického kostela po náročné rekonstrukci a poté již plánujeme podzimní soustředění, kde se budou již připravovat vánoční skladby.

Chtěl bych tímto moc poděkovat všem "mým" zpěvákům, jejich rodinným příslušníkům a všem, kteří se nějak podílejí na naší činnosti - jmenovitě alespoň P. Jaroslavu FILKOVÍ, Davidu ONDRUŠOVÍ, Martinu ŠERÁKOVÍ, Honzovi DOČKALOVÍ a všem dalším.

Bez vás všech by nebyla naše činnost možná. Děkuji.

Bronislav Tomáš, sbormistr

PS.:Stále zveme do svých řad všechny zpěváky všech věkových a hlasových kategorií - bližší informace a kontakty viz. www.bilovicky-sbor.tk, nebo mobil 604 105 003

OBČAN BÍLOVIC VYZNAMENÁN ČESTNOU MEDAILÍ ČSBS

Po sedmi letech občanského sporu o restituci Moravského krasu, dvou státních zámků, více jak osmi tisíc hektarů pozemků, pil, elektráren, podniků a stovek parcel v Rájci a v Blansku, byl občan proslulé výletní a literární obce Bílovice nad Svitavou vyznamenán čestnou medailí Českého svazu bojovníků za svobodu.

Čestnou medaili převzal pan PhDr. Jiří Jaroš Nickelli v prostorách Vojenské akademie z rukou předsedkyně ČSBS paní Anděly Dvořákové, za přítomnosti zástupců Ústředního výboru svazu, a zástupců okresních výborů ČSBS z Mo-

ravy. Bronzová medaile „Za vlast a za svobodu“ je udělována za odkaz let 1914-1918 a 1939-1945. Předsedkyně Svazu bojovníků paní Anděla Dvořáková při udělování medaile uvedla, že doktor Jaroš dostává toto ocenění nejen za obětavou práci pro Svaz, ale zejména za svůj občanský postoj a odpor k restituci Salmů. Je chvályhodné, že konečně vystoupila vážená společenská organizace s oceněním pozůstalého po obětech gestapa a Osvětimi, který byl podroben neuvěřitelné štvavé kampani tisku a médií ve prospěch rájeckých Velkoněmců, zejména rájeckého pána, signatáře Fragebogenu k velkoněmectví, arijsství a norimberským zákonům. Štvanici na invalidního pozůstalého, je nutno odsoudit tím více, že má proti mediální mašinerii jen relativně malou možnost obrany, zejména ve svazovém tisku. „Národním sovobození“, jako tiskovému orgánu Svazu patří v této věci velké poděkování.

V této souvislosti je pozoruhodné, že ačkoli pan doktor Jaroš předložil při svém soudu ověřený Fragebogen s vlastním podpisem Velkoněmce, soud nižšího stupně zatím nevzal tento fakt do úvahy. Zato tuto skutečnost vzal do úvahy sám Ústavní soud, když v případě Colloredo-Mansfeld rozhodl, že signatář Fragebofenu je státně nespolehlivá osoba, zrádce ČSR, a zavázal tímto nálezem obecné soudy. Zde se asi ještě dočkáme zajímavého vývoje. Dále se po nálezech listin v MZA po pátrání branně bezpečnostního výboru Parlamentu ukázalo, že Velkoněmec nebyl evidován v jednom seznamu kriegerkameradů, nýbrž v seznámech dvou, a druhý seznam byl nacistický lustrák.

PhDr. Jiří Jaroš Nickelli a předsedkyně ČSBS pí. Anděla Dvořáková.

Konečně se ukázalo, že pan Velkoněmec podal přihlášku kriegerkameradů 15. 11. 1939, a tím byl ve spolku NSRKB, jak citoval Dr. Jaroš na své pamětní desce. Historik Dr. Jaroš má stoprocentní pravdu o kriegerkameradech v Rájci, a dokonce doložil účast pana Velkoněmce jako kriegerkamerada na srbské frontě I. války v úseku Tulza-Šabac, kde Rakušané nejvíce řídili, ověřenými dokumenty z Vojenského archivu v Praze. Jako někteří badatelé Etnografického ústavu MZM, Akademie věd, a též někteří pracovníci Masarykovy univerzity v Brně, jsme se postavili za Dr. Jaroše peticí proti cenzuře. Kdyby se naplnily neuvěřitelné požadavky dcer pana Velkoněmce, došlo by k bezprecedentní cenzuře bádání, o svobodném šíření badatelských poznatků. To ještě odhlížíme od situace, kdy je žalován potomky Velkoněmce pozůstalý po Osvětimi za historickou pravdu o svých příbuzných. Velkoněmec, zbavený českého občanství Rájce, určený původně k odsunu s celou rodinou, k ČSR žádné „dobré

jméno“ neměl. Dle nás badatelů se Dr. Jaroš se žádného zneužití jména Velkoněmce nedopustil. Opak je pravdou. Zapsal jen historickou skutečnost. Případ je obdobný, jako selhání historie v mnoha případech restitucí s nacistickým pozadím u nás.

Jako představitelé české inteligence se stavíme se vši rozhodností útoku na historii a badatele. Pravdu o vlastní historii národa nelze cenzurovat - i když se stala předmětem justiční pře, a dle nás i justičního omylu.

Univ. profesor PhDr. Jaroslav Hroch, CSc.,

Petice proti cenzuře, Masarykova univerzita Brno

HISTORIE OCHOTNICKÉHO DIVADLA A KULTURNÍ ČINNOSTI

DIVADLO

Do kulturního života v Bílovicích i okolí přispěla také **Dělnická tělovýchovná jednota - DTJ**. Byla zaregistrována 8. června 1919. Starostou byl p. Smílek, jednatelem Alois Nejezchleb, který vedl i dramatický kroužek. Náčelník byl Jindřich Vykydal, Ferdinand Sedlák, Bedřich Jurník. Od r. 1920 se scházeli v místnosti, která je dnes předsálím kulturního domu. Tam i cvičili a hráli divadlo na jevištětku které si sami postavili. Hra **"Návrat čs. legionáře"** byla tak úspěšná, že si jí vyžádaly i v sousedních Babicích. V létě cvičili na prostranství před tehdy otevřenou hostinskou verandou v Palackého údolí. Majitelem restaurace byl Jaroslav Svoboda - Hara. Dnes klubovna myslivecké společnosti.

Jednota proletářské tělovýchovy vznikla v Bílovicích r. 1921 tím, že cvičenci DTJ nešli na Olympiádu DTJ v Praze, ale na Spartakiádu v Praze na Maniáčkách. Organizace prováděla osvětovou politickou činnost mezi svými členy. Měli vlastní knihovnu, pěvecký soubor a hráli ochotnické divadlo. Mělo značný ohlas v obci i v okolí. Bylo také chápáno jako konkurence, neboť divadlo hrál Sokol i Orel. Dlouho se vzpomínalo na hry: **Její pastorkyňa, Lešetínský kovář, Růže ze Sibíře**, hru se **zpěvy Lucifer, Maják v širém oceánu, Žebračka a její syn** a další. Střídání spolkových místností bylo časté. Když se do Bílovic z Babic přestěhoval Václav Ševčík, který koupil hotel a restauraci od pí. Kláry Prachařové, našly všechny složky FDTJ i divadelní odbor útulek v jeho hostinci. Ale již v roce 1925 se všechny složky KSČ - FDTJ, Federovaná osvětová jednota, Spartakovi skauti práce dělají v užívání sálu i jeviště i spolkové místnosti v hotelu Janák na Fügnerově nábřeží. (Pozdější školní družina). Tam se dočkali ve třicátých letech zastavení činnosti KSČ i všech jejích složek.

S použitím materiálu Bořivoje Nejezchleba.

Vzdělávací beseda Havlíček.

V roce 1906 bylo v Bílovicích založeno sdružení národně sociální mládeže. Po perzekuci rakouskými úřady v roce 1911 rozpuštěné a nahrazeno jako **Vzdělávací beseda Havlíček**. Účelem besedy bylo vychovávat občany v duchu strany národně socialistické a v duchu národním.

Prvním předsedou byl Alois Kala, ve výboru Václav Polák, Alois Svoboda, Ladislav Taranza. Při besedě se ustavil kroužek tamburášů a postupně jej řídili: učitel Macenauer, Mořic Olejníček, Karel Hruža, Antonín Rákosník, ing. Rudolf Prachař, František Fučík.

V roce 1915 beseda přispěla ke zbudování pomníku obětem války postaveném na Ostrůvku.

V roce 1919 byl předsedou Josef Procházka. Beseda zakoupila a v sále u Prachařů (Hotel Ševčík) postavila nové jeviště a sehrála své první divadlo. Hru se zpěvy a tanci autora Karla Fořta **Z českých mlýnů**. Hudba Emanuel Starý. Ale o divadlech se dochovalo neskutečně málo. Zato tamburáši pod vedením Antonína Rákosníka rozšiřovali svůj repertoár. A. Rákosník upravoval a rozepisoval výňatky z Blodkovy opery **V studni**, Smetanova **Dalibora**, Kovařovicových **Psohlavců**, Verdiho **Trubadúra**, **Aidy**, národní písně, písně Karla Hašlera. Hrály se také skladby jihoslovanské a srbské národní písně a jiné. Po jeho odchodu do Brna vedl soubor ing. Rudolf Prachař. V r. 1922 přichází na Bíloveckou školu učitelka Anděla Nasková (1922-1931) a její manžel, brněnský herec Jan Naske. Bydleli u Cecilie Kalové v Husově ulici. V roce 1998 ve svých 86 letech mě napsala pár vzpomínek paní Marie Kotolová z Husovy ulice. Ještě v obecné škole se chodila učit k pí. učitelce číst a pak i hráli části z knížky Babička od Boženy Němcové. Divadla navštěvovala dosti často s rodiči. Na divadla u Prachařů vzpomínala i pí. Anna Korabečná : Karel Havlíček Borovský (Šamberk), hrát měli: Albert Pokorný , J. Naske, A. Nasková, R. Prachař. Taranzová a Marie Petrujová hráli děti . Jak pí. Kotolová tak pí Korabečná vzpomněli na operetu z vojenského prostředí **Bílý Lev**. R. Prachař, Fr. Kala, V. Anton, A. Pokorný. Pí. Pavla Sedlecká si vzpomněla na **Francinkovy námluvy** kde hrála služebnou a jak tam svému strýci Fr. Kalovi skočila okolo krku. Pan Fráňa Dohnal na hru **Hrabě v šatlavě** kde strýc Fr. Kala hrál kata. A když zvedal meč na popravu tak zhasla světla. Důvod - strýc František hrával skvěle a míval dosti vypito, tak měli strach aby se snad netrefil a špatně to nedopadlo. Což měl strýc jadrně okomentovat - to si myslíte že jsem tak vož.....?

Když jsme strýce Františka s jeho synem Jiřím moc doma zlobili tak říkal: vy lumpáci vagabundus. Ona je to skutečně hra Lumpáci vagabundus aneb Ludrácký trojlístek - autor J.N.Nestroy. Hru **Půlnoční vlak** režíroval ing. R. Prachař. Je toho hodně málo co se podařilo vydolovat ze starších pamětníků. Rudolf Prachař také režíroval v Sokole a jak vzpomínal p. Miloš Procházka , vzdělavatel Sokola R. Těsnohlídek se snažil, aby tahle kulturní činnost se soustředila v Sokole. Také Vzdělávací beseda Havlíček vystřídala řadu spolkových místností.

V r. 1932 převzal taktovku zkušený kapelník dechových hudeb František Fučík. Pro orchestr upravil několik populárních skladeb z doby kolem roku 1930 - Nikdy se nevrátí pohádka mládí , Anita, Odešel kamarád... Jeho vlastní skladby lze ještě i dnes zaslechnout z rádia. Po Františku Fučíkovi pak dirigoval Karel Hružza. Podobně o činnosti besedy a jejich starších členů , kde byla i řada děvčat v orchestru píše pan Miloš Procházka v prosincovém zpravodaji r. 1996.

V srpnu roku 1939 uspořádaly bílovecké korporace v Palackého údolí - Den národních tanců. Mnoho účinkujících i hostů přišlo ve svérázu i národních krojích. Hrála hudba dechová a v pavilónku účinkovali tamburáši za řízení Karla Hružzy. Zahráli Smetanův sbor z Prodané nevěsty , Hašlerovu píseň Ta naše písnička česká a další. Na činnost besedy v tomto období před a v protektorátu vzpomíná pan Zdeněk Švehla ročník 1924. Hrávalo se také v Ráječku - pod kaštany , byly tam lavečky , v létě se dovezly sodovky. (Dnes je již těžko určit tenhle prostor v lese). Organizovaně se chodilo na vycházky - na Říčky , na Hornek, na Byčí Skálu, do Pekárny, na Nový Hrad, na Babí lom apod. V létě se zkoušelo v altánku u Sokolovny, ale také se tam hrálo pro potěšení hostů

restaurace Sokolovny. Rovněž také zavzpomínal na kapelníka Karla Hružzu a své spoluhráče jako : Karel Hružza ml., Jan Nesrsta, Zdeněk Nesrsta, Mirek To-manec, Karel Láfner, Jan Škaroupka, Jaroslav Škaroupka, Zdeněk Schořík, Zdena Hružzová, Miroslav Nesrsta, ing. Ruda Prachař.

Protektorát - válka.

V oběžníku národního souručenství **Naše dílo** ze září r 1941 se objevuje tato zpráva. Znovuzahájení činnosti vzdělávací besedy Havlíček v Bílovicích n. Svit., je uvedena pod iniciálami J.M:

„Začátkem srpna letošního roku byla znovu zahájena činnost Vzdělávací besedy Havlíček mimořádnou valnou hromadou, na které byl zvolen nový výbor složený z osvědčených kulturních pracovníků. Byl také ustaven ochotnický kroužek jehož úkolem bude uvést pro bílovecké obecnost několik pěkných a hodnotných her, kterými by se obohatila kulturní činnost v Bílovicích. Budou také uvedeny v život jednotlivé kroužky o které bude mezi členstvem zájem ,tak aby se mohla všestranně rozvinout kulturní činnost tohoto starého kulturního spolku . Voláme do našich řad všechny občany, mající zájem na kulturním rozvoji naší obce , kde se každý z nich bude moci uplatnit podle svých zálib a přání.“

Ještě činnost vůbec započala jsem vůbec nezjistil mezi generací pamětníků. Osobně si troufám velmi pochybovat. Neustálá gradace odboje v Protektorátu vedla k tomu , že Adolf Hitler odvolal z funkce von Neuratha a 27. září 1941 byl jmenován zastupujícím říšským protektorem Reinhard Heydrich . Bylo vyhláše-no stanné právo a v říjnu začaly první transporty. Byl zatčen a odsouzen k smrti za odbojovou činnost předseda vlády gen. Alois Eliáš. A nastala Heydrichova hrůzovláda.

Počátkem druhé světové války byly tamburášské nástroje přeneseny ze Sokolovny k Janákům . Při osvobození bylo ve sklepě objeveno zazdžené víno apod. a vojáci si nástroje rozebraly a roznášeli v nich nalezené pítí! A bylo po nástrojích i muzice.

Veškerá práce Vzdělávací besedy Havlíček byla velkým příspěvkem ke kulturní činnosti v obci i v okolí a byla občany přijímána s povděkem.

Loutkové divadlo Sokola.

Na pohádky pro děti a mládež vzpomíná spisovatel R. Těsnohlídek , když byl vzdělavatelem Sokola. Sestavil zábavně vzdělávací kroužek v r. 1914: „Byli jsme si pamětliví, že předním naším úkolem musí být péče o děti a mládež. A poskytnout jí vhodného zaměstnání , aby se zahálkou nekazila . A začalo se hrát loutkové divadlo. První podnik se nám nezkušeným zle vyplatil. Hrál se loutkové divadlo od M. Kopeckého **Pan Franc ze zámku**. V naší výborovně se sešlo tolik mladého diváctva, že je bratr Gustav Šurý nepřekřičel a byl nucen hrátí třikrát.“ Vybudovalo se vlastní jeviště a opatřily Alšovými loutkami. Byly vysoké cca 35cm, typu- Marionety. První loutko herci byli: Gustav Šurý , Václav Polák, Boh. Tepera , Alois Kala , bří Švehlové, Milada Teperová, Marie Švehlova , Ludmila Dohnalová, Růžena Kalova a další. Co se vše hrálo v úplných začátcích jsem nevypátral. Po postavení Sokolovny v r. 1928 se loutkové divadlo hrálo v malém sále. Podle dochovaného záznamu do r. 1940 soubor loutkařů pod vedením dentisty Jaroslava Kapitána a br. Zdeňka Srby sehrál 123 divadelních her. Např. v roce 1936 celkem 5 představení: Kašpárek a Ježibaba , Kašpárek a Hastrman , Hold Kašpárka presidentem, Osvoboditeli, Potopený

zvon a Zlatá vajíčka. V té době už byla celá řada dalších loutkoherců. Frant. Pudil, Ladislav Daňek, Augustýn Polák, Bedřich Zika st. Rudolf Prachař, Boža Olejníčková, Marie Fuchsová, pí. Staňková a další. Loutky dovyřezával Zd. Srba, oblečení pro loutky šily Marie Kotolová a Anna Jelínková.

V době okupace byli již také loutkoherci Walter Meluzin, Oldřich Anton, Boža Kalová, Lída Kalodová- Kozlová, Věra Křipačová, Mirek Vavřin a další.

Ještě dnes spousta našich spoluobčanů vzpomíná na hry od M. Kopeckého Don Šajn, Pani Marjánka matka pluku, Loupežníci na chlumu aneb statečná Bilina, Kouzelnice Megera aneb zázrační frízéři. Hry H. Božkové: O Budulínkovi, Červená Karkulka, Zakletý princ. Od J. Hlouška: Králové živiů, od M. Vyskočila - Baladový rytíř. Od E. Stoklase - Pohádka o princezně Palermské a králi Iškarjotském. Od L. Mašinové - Kašpárková chalupa. Od J. Žemly - Kašpárek - slavný učeň, a dalších autorů. O šťastném Kubovi, Zvířátka na cestách a celé řady dalších, které už vymizely z paměti pamětníků.

A jaký byl konec loutek? Velmi smutný. Po osvobození Bílovic Rudou armádou, rozvěšeny po stromech okolo Sokolovny, posloužily vojákům jako terče. I tu smrt pověšenou na mostě se bála Věra Křipačová vzít na památku. Podle sdělení mé sestřenice Zdeny Daňkové a Borka Srby, vše ostatní bylo v takovém zuboženém stavu, že už se to nedalo použít.

Přesto, zůstalo loutkové divadlo všem v krásných vzpomínkách. Bylo to 31 let záslužné práce.

Na shledanou příště!

Dík všem!
Vladislav Kala

TĚLOVÝCHOVNÁ JEDNOTA SOKOL BÍLOVICE NAD SVITAVOU

SPORT

nabízí zájemcům možnost rekreačního i soutěžního sportování. Nabízí aktivní členství dětem i dospělým v oddílu kopané, tenisu, atletice, stolního tenisu, turistiky, nohejbalu a především ve všestrannosti. Zájemci o další druhy sportů mohou zahájit činnost zajistí-li si vedoucí a trenéry. Účast na cvičitelských a trenérských kurzech zajistí TJ.

Oznamujeme, že od září zahájí nácvič skladeb na všesokolský slet, který se uskuteční v červnu příštího roku.

Nabízí místnosti sokolovny ke společenským a soukromým akcím na základě předem dohodnutých podmínek.

Provoz sokolovny a hřiště za sokolovnou hledá správce.

Zájemci o bližší informace se mohou přihlásit u paní Jarmily Bogušovské, jednatelky Sokola osobně nebo telefonicky na č. 545 227 464.

ZLATO PUTUJE DO BÍLOVIC NAD SVITAVOU MEZINÁRODNÍ ÚSPĚCHY SK RADIOSPORT BÍLOVICE NAD SVITAVOU

Vážení sportovní přátelé, dovoluji mi, abych vás s potěšením informovala o letních úspěších našeho oddílu SK RADIOSPORT.

Vyvrcholením závodní sezóny pro žákovské kategorie se již po šesté letos stalo **Mistrovství Evropy žactva** v rádiovém orientačním běhu. Z bílovického oddílu se na tuto nejvyšší žákovskou soutěž nominovaly **Michaela Marečková** a **Andrea Moučková**. Staly se členkami čtrnáctičlenného týmu reprezentantů z celé České republiky.

I když se tak vysoké soutěže účastnily poprvé, nezalekly se a zúročily svoji celoroční přípravu hned třemi medailemi.

Ája Moučková získala nádherný bronz v jednotlivcích a Míša Marečková si vyběhla hned dvě zlaté medaile ve družstvech. Slušný výkon na třináctileté závodnice. A zároveň dobrý start do další závodní kariéry.

Blahopřejeme!

Za SK RADIOSPORT
Ing. Iva Marečková

Krátká zpráva z žákovského Mistrovství Evropy 2005, kterou sepsaly na moji žádost (a bez velkého nadšení) **Ája Moučková** a **Míša Marečková**:

Míša:

Od 27.6. do 1.7.2005 proběhlo v Karlových Varech 6. Mistrovství Evropy žactva v rádiovém orientačním běhu, kterého se zúčastnili Rusové, Poláci, Slováci, Litevci, Maďaři, Ukrajinci, Němci, Chorvati a Češi. Za Českou republiku běželi závodníci z Prahy, Chebu, Plzně, Nového Jičína, Nového Města na Moravě a z Bílovic nad Svitavou.

První den (pondělí) jsme přijeli do Varů o půl dvanácté v noci, takže jsme si moc Karlovy Vary neprohlédli. To jsme ale napravili příští den.

V úterý ráno byl trénink a pak jsme jeli na hrad Lohkovice. Tady jsme si prohlédli hradomornu, výstavu porcelánu a prostory hradu. Po zajímavé prohlídce jsme sestoupili na náměstí a krásné odpoledne zakončili porcí přeslazené jablečné zmrzliny. To ale nebylo vše. Ještě nás čekalo slavnostní zahájení Mistrovství Evropy.

Při hromadném přesunu na místo zahájení (kolonáda vedle Vřídla) se nám ztratila výprava z Chorvatska a Ukrajiny. Přes veškerou snahu o jejich nalezení museli začít bez nich. Obě výpravy se našly až v hotelu na večeri.

Ája:

Ve středu byl první závod - dvoumetr. Běžely jsme v kopcovité krajině pose-té malinkatými bažinkami. Miša:

Závod nebyl zrovna nejlepší. Bylo vedro a nebyla jsem jediná, které se bě-želo špatně.

Ája:

Závod dopadl vcelku slušně. Miša byla 7. a já 3. Den jsme završili večerním koupáním v termálním bazéně na střeše hotelu Termál.

Čtvrtek byl určen pro osmdesátku. Běželo se na stejné mapě, a tak už jsme měli terén trochu proběháný. Před závodem začalo pršet, takže jsme přešli přes louku ke startu a byli jsme celí mokří. Během závodu se rozpršelo ještě víc. A nakonec přšlo nepřetržitě. Moc jsem to ale nevnímala a nevadilo mi to.

Já jsem byla 8. a Miša 10. Večer jsme měli hamfest a diskotéku. Diskotéka trvala do půlnoci a tancovalo se a tancovalo.

V pátek se nikomu nechtělo vstávat, protože jsme šli spát o půl čtvrté ráno. A přestože jsme byli všichni ospalí, tak se nám podařilo zabalit si batohy a po snídani odjet na další závody do Bečova nad Teplou. Konaly se tam pětidenní závody v ROB, ale pro nás to po Mistrovství Evropy byl spíš takový odpočinek.

Miša a Ája dohromady: Doufáme, že se nominujeme i příští rok a že zaběh-neme ještě lépe. Bude se totiž běhat v Polsku.

Michaela Marečková, Andrea Moučková

MEZINÁRODNÍ DEBRUJÁRSKÝ TÁBOR **FRANCIE-BRETAŇ-PAIMPOL 29.7-10.8.2005**

Bretaň, tajuplná země opředená keltskými pověstmi, přivítala v městečku Paimpol debuřjary z České republiky, Německa i Francie.

Zaměření letního tábora bylo věnováno osobnosti Julese Verna a jeho tvorbě.(J.Verne se narodil v Nantes a letos se slaví 100.výročí od jeho smrti)

Mladší debuřjari objevovali, zkoumali a vyráběli. Například ponorku, vzdu-choloď, divy na dně moře... Navíc je čekaly různé výlety (ostrov Bréhat), pro-hlídky, koupání v Atlantiku.

Starší debuřjari putovali 5 dnů po pobřeží. Provázela je mystická krajina se skalisky, moře plné ostrůvků a majáků. Sledovali odliv, který se vzdálil až 10 km od pobřeží, 2 dny jezdili kajakem po moři. Viděli krásné typické kamenné domy, venkovské statky. Jako by se tu zastavil čas.

VZPOMÍNKA NA PANA JAROSLAVA BÍLKA

V srpnu letošního roku opustil naše řady p. Jaroslav Bílek ve věku 83 let. Jeho rodištěm byl kraj v Podkrko-noší, kde vyrůstal a získal základní i středoškolské vzdělání.

Po vystudování sochařsko-kame-nické školy v Hořicích odešel pracov-ně na Moravu a zde v Jihomorav-ském kraji pracoval až do svého od-chodu do důchodu. Do Bílovic se přis-těhoval v r. 1951 a jako zaměstna-nec Jihomoravského průmyslu kame-ne bydlel několik roků i s manželkou v objektu mramorárny, kde se jim též narodil syn Jaroslav.

Protože bydlení v továrním objektu nebylo perspektivní, zajistil si vlastní bydlení tím, že společným úsilím s rodinou postavil v Bílovicích rodinný dům, kde žil až do smrti.

Stal se tak bílovickým občanem nejen podle úředního místa pobytu, ale na základě podstatně hlubšího vztahu k Bílovicím, který byl s postupujícími léty stále intenzivnější.

Byl jsem svědkem, že přátelé a rodina nabízela panu Bílkovi, aby se v důchodu přestěhoval do rodného kraje v Podkrkonoší, kde měl možnost získat rodinný dům stejné kvality jako v Bílovicích, ale on odmítl. Tím se zřetelně pro-jevila vazba na naši obec, kde spokojeně žil víc než padesát let.

Rád bych alespoň stručně ještě připomněl, že pan Bílek nebyl žádným pas-ivním občanem, ale snažil se své zkušenosti a znalosti použít i pro chod obce a prospěch občanů. Známá byla jeho preciznost a úsilí o přesnost ve všech oblastech činnosti. Tyto vlastnosti byly využívány ve finanční komisi obce, jejíž byl po mnoho let členem. Zde pracoval především při průběžných i ročních rev-izích a při inventarizaci obecního majetku. Tyto revize a inventarizace byly vždy bezchybné a mohli se na ně spolehnout jak zástupci obce, tak i nadřazené úřady.

Svoji odbornou profesí tj. znalostí práce s horninou, bohatě zúročil i zde v Bílovicích. Myslím, že dnes už málo občanů ví, že pan Bílek řídil a prováděl odstřely skály při kopání obecní studny v Melatíně.

Jako důchodce organizoval vlastivědné zájezdy pro starší občany, především členy klubu důchodců. Tyto zájezdy byly velmi oblíbené, protože vynikaly svojí dokonalou přípravou, zajištěním všech potřeb a vhodným výběrem navštívených míst. P

Po mnoho let pečoval pan Bílek o plynovou kotelnu v mateřské škole, kde též topil až do doby, kdy už tuto činnost nemohl ze zdravotních důvodů vykonávat. I zde byly přesnost, čistota a pořádek, které byly pro něho charakteristické.

Velká účast občanů při posledním rozloučení s panem Bílkem potvrzuje, že jeho život byl naplněn láskou svých nejbližších, prací, úspěchy i starostmi a zaslouhuje si naši úctu.

Ing. Bohumír Polášek

V dubnovém čísle Bílovického zpravodaje technickou závadou vypadlo úmrtí p. Miroslava Götze, z Poděbradovy ulice, který zemřel 26. června 2004 ve věku nedožitých 76 let. Rodině Götzových se omlouváme.

Redakce

Dne 9. srpna letošního roku tomu bylo už 5 let co nás navždy opustil pan VÁCLAV ZIMERHAKL.

Tiše skončil po zákeřné nemoci v půl čtvrté ráno ve věku nedožitých 70ti let.

Kdo jste ho znali a měli rádi věnujte mu tichou vzpomínku.

Miluše STRAKOVÁ s přáteli

Koupím, případně najmu chatu, eventuelně hájenku nebo domek v okolí Brna, s elektrinou, vodovodem a koupelnou.

Samota by potěšila.

Nabídněte SMS zprávou na tel.: 608 078 743.

??

KAVKAZSKÝ OVČÁK

Zadám štěňata s PP. Oba rodiče jsou temperamentní, pěkného exteriéru a výborné povahy. Matka je vítěz povahových soutěží, má pěkné výstavní ocenění, otec - import Rusko. Odběr je možný od září 2005.

Charakteristika povahy:

Jedná se o mimořádně oddaného, věrného a přítulného psa. Je velmi dobrý hlídač svého pána a jeho majetku. Na výcvik je nenáročný, stačí důsledná výchova od štěněte.

Poradíme s chovem.

Kontakt:
www.slunecnivrch.wz.cz
tel.: +420 737 211 471
(17.00 - 21.00)
R. Brzobohatý

*Bílovický zpravodaj vydává zastupitelstvo obce Bílovice nad Svitavou
Redakce: na OÚ Vlasta Klevelandová, tel.: 545 227 072,
e-mail: klevelandova@bilovice-nad-svitavou.cz — <http://www.bilovice-nad-svitavou.cz>
Uzávěrka pro podání příspěvků do příštího čísla je **25. 11. 2005***

Tisk a sazba Tiskárna Indra, Dolní Kounice, tel.. 546 421 285, 605 547 486